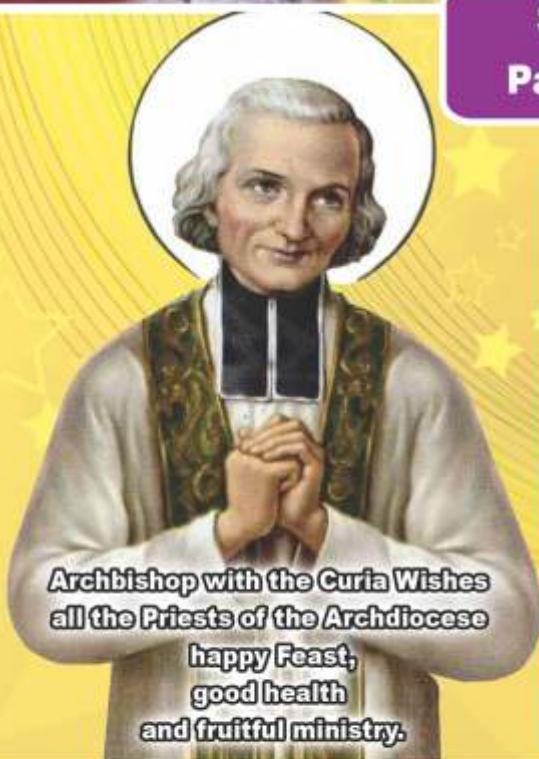

**Our Lady of
Mylapore
Co-Patroness
of our
Archdiocese
Bless us,
your people**

**St John Marie Vianney
Patron saint of all Priests**

**Archbishop with the Curia Wishes
all the Priests of the Archdiocese
happy Feast,
good health
and fruitful ministry.**

"The sign of the cross
is the most terrible weapon
against the devil.
Thus the Church wishes not only
that we have it continually
in front of our minds,
to recall to us
just what our souls are worth
and what they cost Jesus Christ
but also that we should make it
at every juncture ourselves:
when we go to bed.
when we awaken during the night,
when we get up,
when we begin any action,
and, above all,
when we are tempted."

Published by : Rev Fr Dr K J Varghese Rozario, In-charge of Chancery, Archbishop's House, Santhome, Chennai - 600 004.
website : www.archdioceseofmadrasmylapore.in E-mail : archmsmichancellor@gmail.com

Life in Abundance

நிறைவாழ்வு

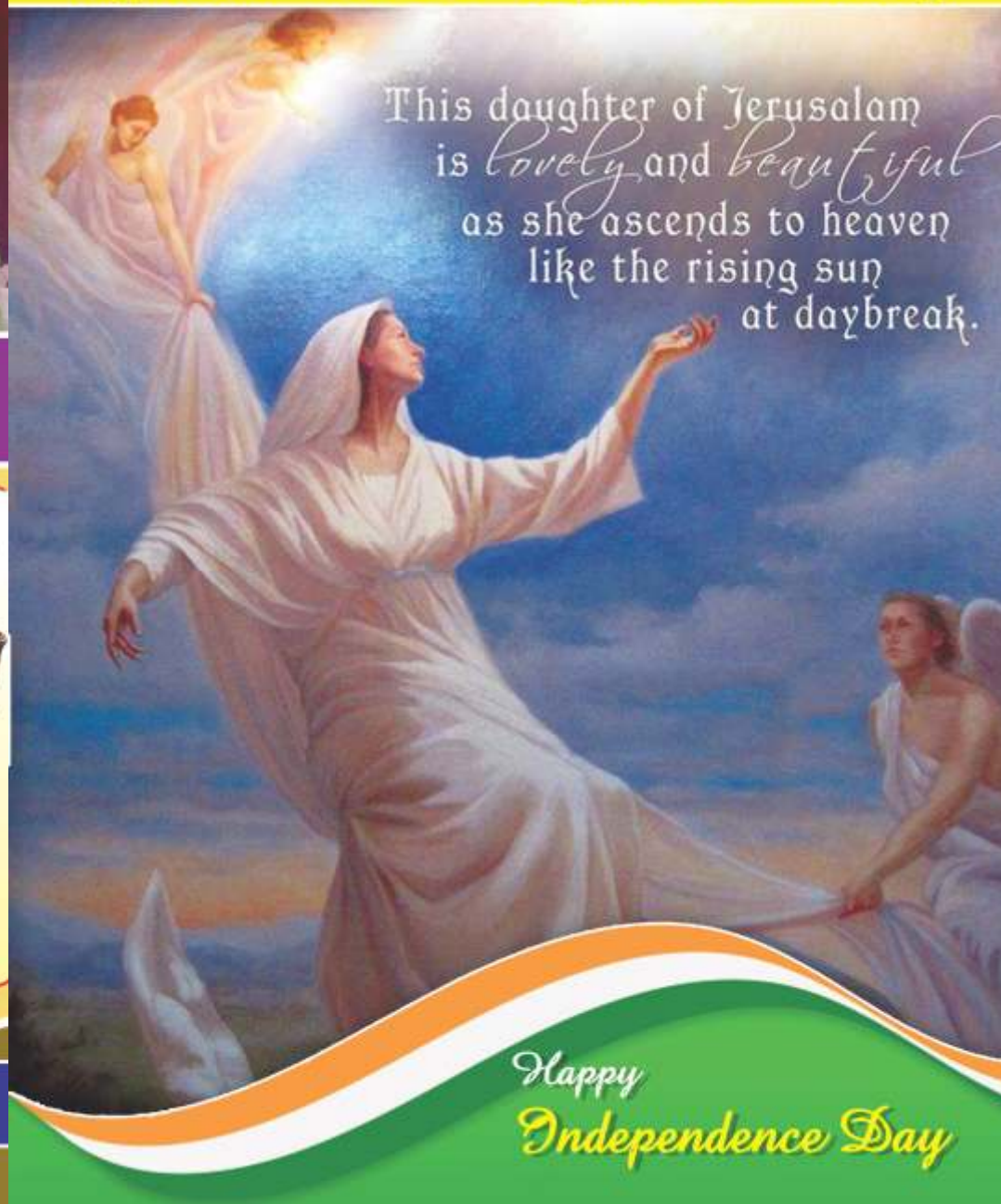
சென்னை - மயிலை உயர்மறைமாவட்ட செய்திமலர்

Newsletter of the Archdiocese of Madras - Mylapore

August 2020

Issue - 8

For private circulation only

*Happy
Independence Day*

கிறிஸ்ட்

கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி

மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சர் கருத்து: இலக்கியம் (2020-21)
இது மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சர் கருத்து: இலக்கியம் (2020-21)
மேலும் கல்வித் துறை அமைச்சர் கருத்து: இலக்கியம் (2020-21)

சிறப்பு அம்சங்கள்

- தரமான கல்வி வழங்குவதில் புது பெற்று கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவ நிறுவனம் நடத்தும் கல்லூரி.
- Bridge Course ஆங்கிலம், கணிதம், கணிப்பொறியியல், வணிகவியல் கட்டாயமாக ஒரு மாதத்திற்கு முதலாம் ஆண்டு மாணவ - மாணவியருக்கு இலவசமாக நடத்தப்படுகிறது.
- திருவள்ளூர், கடம்பத்தூர், திருப்பெரும்புதூர், கங்குலாச்சத்திரம், தண்டலம், அரக்கோணம், பூவிருத்தலம், போந்தூர் மற்றும் பல இடங்களிலிருந்து குறைந்த கட்டணத்தில் சிறப்பு போக்குவரத்து வசதிகள்.
- மிகக்குறைவான கட்டணத்தில் தரமான கல்வி.
- நகுதியுள்ளோர்க்கு ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை, சிறுபான்மையினர் நலத்துறை மற்றும் நலியர் கல்வி உதவித்தொகைகள்.
- கடந்த ஆண்டு இங்கு பயின்ற பட்டம் பெற்ற எல்லா மாணவ மாணவியரும் வேலை வாப்பி பெற்றுள்ளனர்.

வழங்கப்படும் பாடப்பிரிவுகள்

B.Com., B.B.A., B.C.A., B.Sc. (Computer Science) B.A. (English),
B.Sc. (Mathematics), M.Com., MSW, M.Sc. (Computer Science)

Add on Courses : ♦ Tally ♦ Web Designing ♦ Spoken English & Communication Skill

சேர்க்கைப் படிவங்கள் கல்லூரி அலுவலகத்தில் ஏப்ரல் மாதம் முதல் நாளிலிருந்து
வழங்கப்படும். உடனடி சேர்க்கை (Spot Admission) நடைபெறும்

COLLEGE FEES STRUCTURE

UG

Courses	First Semester (On admission)	Second Semester (December 1 st week)
BBA	Rs. 11,000	Rs. 11,000
B.Com.	Rs. 11,000	Rs. 11,000
B.A. (English)	Rs. 11,000	Rs. 11,000
B.Sc. (Mathematics)	Rs. 11,000	Rs. 11,000
BCA	Rs. 13,000	Rs. 13,000
B.Sc.(Computer Science)	Rs. 13,000	Rs. 13,000

PG

Courses	First Semester (On admission)	Second Semester (December 1 st week)
M.Com.	Rs. 10,000	Rs. 10,000
MSW	Rs. 15,000	Rs. 15,000
M.Sc.(Computer Science)	Rs. 15,000	Rs. 15,000

HOSTEL (GIRLS) FEES STRUCTURE

Maintenance Fee (Per Year)	Rs. 2,000
1st Installment	Rs. 12,500
2nd Installment	Rs. 12,500

எமது குறிக்கோள்

- எதிர்கால சமுதாயத்தை அறிவிலும் ஆளுமையிலும் வளர்க்க கிராமப்புற மாணவர்களுக்கு தரமான கல்வி வழங்குவது.
- ஏழை எளிய மாணவ மாணவியரின் கல்வித்தரத்தை உயர்த்தி வாழ்வில் ஒளித் தீபம் ஏற்றுவது.

CHRIST COLLEGE OF ARTS AND SCIENCE, KILACHERY

OFFICE : 75028 64401, 97505 65174, 86081 73811, 73736 31248,
73736 25992, 76393 63300, 99947 88470, 80122 28018
BCOM : 99768 09084 / BBA : 96774 91432 / BCA : 98403 16657
BSC CS : 98944 72531 / 91761 97350 / BSC MATHS : 79044 05409 / 96269 44762
BA ENGLISH : 82484 60874
PG : 81240 55292, 86089 00732, 98403 73721
Email ID : christcollege1657@gmail.com | Website : christcollegekilachery.com

Earthly Birth
16-06-1961

Rev Fr B.K. Francis Xavier

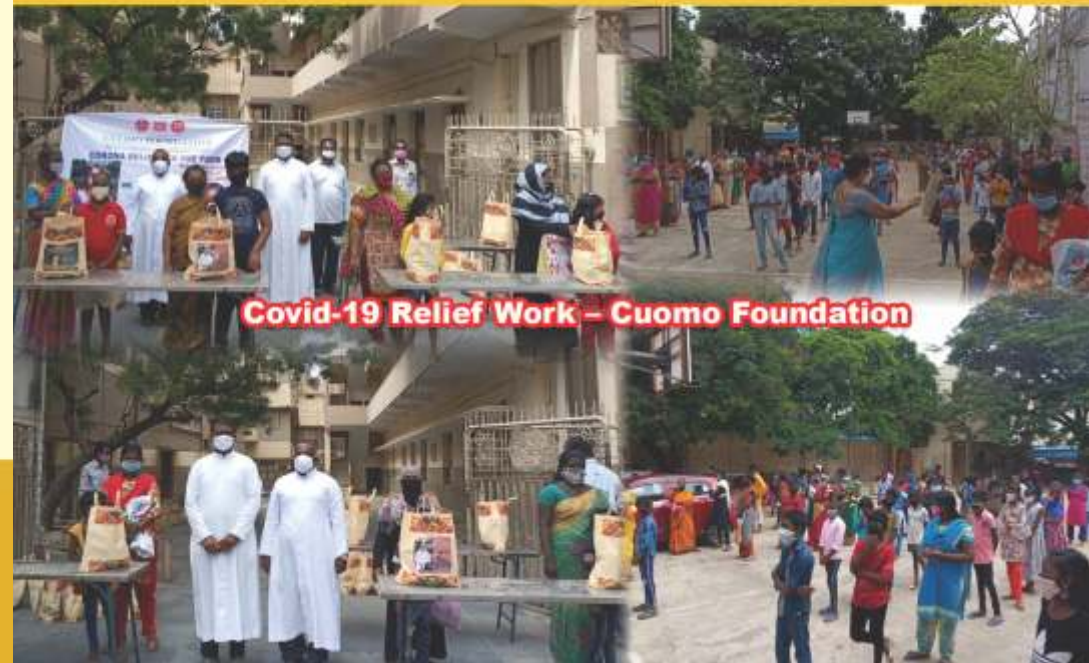
Heavenly Birth
09-07-2020

May his Soul Rest in Peace!

Installation of Solar Energy System in Archbishop's House

Covid-19 Relief Work – Cuomo Foundation

Archbishop Speaks....

HUMANA COMMUNITATIS : REFLECTIONS ON THE PANDEMIC

Dear brothers and sisters in Christ Jesus,

On 22nd July 2020, the Pontifical Academy for Life released a document entitled, “Humana communitas in the age of pandemic: Untimely meditations on life’s rebirth.” This brief document proposes a relevant reflection and a critical interpretation of the consequences of the Covid-19 world health crisis. The title ‘Humana communitatis’ (meaning human communities) is borrowed from the letter sent by Pope Francis on 06th January 2019 to felicitate the Pontifical Academy on the 25th anniversary of the foundation. As we continue to engage in a social, spiritual and healthcare battle against the pandemic, I think, it would be helpful to reflect on a few major themes and proposals made by the document.

1. The lesson of common vulnerability: The Academy underlines that in the suffering and death of so many, we have learned the lesson of fragility. We continue to witness the tragic face of death in many forms: the loneliness resulting from physical and spiritual separation from each other; the agony, pain and abuse resulting from social, family and physical distancing; the lack of resources in healthcare and economy to face a pandemic of such proportion; the misery of those who struggle for basic needs; the spectacle of empty streets and ghostly cities; the neglect of those in the margins of the society (those in extreme poverty, elderly, migrants, prisoners, etc.,).

In the context of this pandemic, we have found ourselves differently linked, sharing in a common experience of contingency (cum-tangere). Sparing no one, the pandemic has made us all equally vulnerable, all equally exposed. We have seen life coming to its end, without heed for age, social status, or health conditions. Strangely, this experience of our collective human weakness, which should guarantee our support and protection in danger, leaves us exposed to our uncertainties and further vulnerabilities. For example, there is still a certain inequality rendered visible by the crisis. The pandemic has revealed the scandalous inequality that plagues our nations and peoples. We are all in the same storm, but not on the same boat. Those with more fragile boats sink more easily. Though the pandemic is global, the lesser privileged have suffered more in terms of access to health care and in terms of relief during the confinements. The Academy notes that this experience of fragility is part of our existence. The experience of finitude and transiency of our lives that this pandemic has accentuated in our

collective conscience is only a reminder of the essential frailty and impermanence of our human lives. “With the pandemic, our claims to autonomous self-determination and control have come to a sobering halt, a moment of crisis that elicits deeper discernment. It had to happen, sooner or later, for the bewitchment had lasted long enough” (HC:1.2). Our frailty further helps us realise that “we have been given everything, but ours is only an endowed, not an absolute, sovereignty. Our condition is a wounded freedom.”

2. The lesson of common interdependence: The document places forward a strong critique of our human society with regard to the causes of the pandemic that we are facing. “The phenomenon of Covid-19 is not just the result of natural occurrences. What happens in nature is already the result of a complex intermediation with the human world of economical choices and models of development, themselves ‘infected’ with a different ‘virus’ of our own creation: it is the result, more than the cause, of financial greed, the self-indulgence of lifestyles defined by consumption indulgence and excess.” (HC:1.2). Thus, in facing the pandemic, the Pontifical Academy calls for a radical approach of interconnectedness arising from the common experience of fragility. “Common vulnerability calls for international cooperation as well, and the realization that a pandemic cannot be withstood without adequate medical infrastructure, accessible to everyone at the global level. The sharing of information, the provision of help, the allocation of scarce resources, will all have to be addressed in a synergy of efforts. The strength of the international chain is given by the weakest link” (HC:1.3). The document argues that absence of coordination and cooperation is a major obstacle in addressing Covid-19.

The document carries forward these two reflections on our common interdependence in the face of common vulnerability to a call for a three-fold ‘new vision of life’s re-birth’:

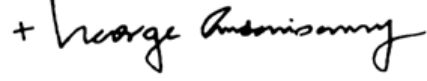
1. An ethics of Risk that acknowledges the existential reality of risk and challenges us to heal the inequalities rampant in our societies that this pandemic has further uncovered and accentuated. A spirit of solidarity and conversion demands the willingness to address and reshape structural dimensions of our global community that are oppressive and unjust.

2. A redefinition of community beyond provincialism, self-interests and nationalism is necessary to encourage international cooperation and global outreach, specifically to address the needs and concerns of less developed countries coping with an unprecedented catastrophe.

3. Ethical balancing centered on the principle of solidarity calls us to treat a human person not as a means but as a human subject endowed with dignity. A renewed solidarity means that we should be ready to pay the cost for the sustainability of the planet and be more attentive to the evolution of situation in reciprocal support and cooperation.

As one archdiocesan family, let us resolve to transform our collective experience of human vulnerability in the face of this pandemic into a renewed solidarity of care and mutual support for each other, especially for those who are in most need of our care. May these reflections inspire us towards a new vision of life and to contribute our might to a collective change. May the Blessed Mother, in whom the new creation was conceived, pray for us.

With prayerful wishes,

+

+ Most Rev Dr George Antonysamy
Archbishop of Madras - Mylapore

கோவிட்-19 பேரிடரை குறித்த சிந்தனைகள்

இறைஇயேசுவில் அன்பார்ந்த சகோதர சகோதரிகளே,

கடந்த ஜூலை மாதம் 22-ஆம் தேதி வாழ்விற்கான பாப்பிறை குழுமம் நாம் எதிர்கொண்டிருக்கும் அசாதாரண சூழலில் வாழ்வின் மறுபிறப்பை குறித்த ஆவண நூல் ஒன்றை 'Humana Communitatis' என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டுள்ளது. இன்றைய உலகை எதிர்நோக்கி இருக்கும் இப்பெரும் சவாலை குறித்த காலத்திற்கு உகந்த சிந்தனைகளையும் ஆய்வு வளம்மிக்க கருத்துக்களையும் இந்த ஆவணம் முன் வைக்கின்றது. இப்பாப்பிறை குழுமத்தின் 25-ஆம் ஆண்டு விழாவை முன்னிட்டு கடந்த 2019-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 6-ஆம் தேதி திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் அவர்கள் எழுதிய வாழ்த்துரையின் தலைப்பான 'Humana Communitatis' என்கிற தலைப்பே இந்த ஆவணத்திற்கும் தலைப்பாய் அமைந்திருக்கிறது. இக்காலச்சூழலில் நாம் எதிர்நோக்கி இருக்கும் இப்பேரிடர்க்கு எதிரான சமூக ஆன்மீக மற்றும் சகாதார போராட்டத்திற்கு இச்சிந்தனைகள் பொருள் உள்ளதாக அமையும் என்பதை நான் நம்புகின்றேன்.

1. மனித பொது பலவீனம் என்னும் பாடம்: இன்று மானிடம் சந்தித்து வரும் துயரம் மற்றும் மரணத்தின் சூழலில் மனித இனத்தின் பொதுவான பலவீனம் என்னும் பாடத்தை நாம் கற்றுக் கொண்டுள்ளோம். மரணத்தின் நிழல் பலவிதங்களில் நம்மை இன்று எதிர்த்து நிற்கின்றது: உடல் மற்றும் ஆன்மீக தனிமைப்படுத்துவதால் விளைந்திருக்கும் தனிமை, சமூக குடும்ப மற்றும் தனிப்பட்ட தொலைவுபடுத்துதலால் விளைந்திருக்கும் தவிப்பு மற்றும் வன்முறை, இப்பேரிடரை சந்திக்க சகாதார மற்றும் பொருளாதார ரீதியான கட்டுப்பாடுகள் என்னும் சவால்கள், அடிப்படை தேவைகளுக்காக தவிப்போரின் அவலம், வெறுமையாய் காட்சி தரும் தெருக்களும், நகரங்களும், சமூகத்தின் விளிம்பில் இருப்போரின் புறக்கணிப்பு (ஏழைகள், முதியோர், புலப்பெயர்ந்தோர், சிறைவாசிகள்) கோவிட்-19 விளைவாக இன்று நாம் ஒவ்வொருவரும் தனிமைப்படுத்தியிருக்கும் நிலையிலும் நம்மை ஒன்றுசேர்க்கும் வேறுவிதமான இணைப்பு ஒன்று உண்டு. நிரந்தரமின்மை

என்பதே அவ்விணைப்பு. எவரையும் விட்டுவைக்காமல் இப்பேரிடர் நம் அனைவரையும் வலிமையற்றவர்களாய் மாற்றியிருக்கிறது. நம்மை ஆபத்திற்கு உட்படுத்தியிருக்கின்றது. வயது, சமூக நிலை, உடல்நிலை இவை அனைத்தையும் தாண்டி வாழ்வு பலநிலைகளில் முடிவை எதிர்நோக்கி இருக்கின்றது. ஆனால் விசித்திரம் என்னவெனில் இந்த மனித பொது வலுவின்மையின் அனுபவம் நம்மை ஆபத்திற்கு எதிராக ஒன்றிணைக்காமல், இன்னும் பல நிச்சயமற்ற தன்மைகளுக்கும் இயலாமைகளுக்கும் உட்படுத்தி இருக்கின்றது. உதாரணமாக இந்த பேரிடரின் விளைவாக நமக்குள்ளே இருக்கும் பாகுபாடுகளும், பேதங்களும் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. நாடுகளுக்கும், மக்களுக்கும் நடுவே நிலவும் பாகுபாடுகள் என்னும் கூறுகள் இன்று வெளிப்படையாயிருக்கின்றன. நாம் அனைவரும் ஒரே புயலை சந்தித்து கொண்டிருந்தாலும் நாம் அனைவரும் ஒரே படகில் இல்லை. பழுதான படகுகளில் பயணித்து கொண்டிருப்போர் எளிதாக மூழ்கி விடுகின்றனர். ஆக, இந்த பேரிடர் உலகளாவிய விதத்தில் தென்பட்டாலும் போதிய மருத்துவ வசதி பெற முடியாதவர்களும், தனிமை படுத்துதலின் விளைவாக அடிப்படை தேவைகளை நிவர்த்தி செய்ய முடியாமலும் அதிகமாக பாதிக்கப்படுகின்றனர்.

நம்மை இன்று எதிர்நோக்கி இருக்கு இந்த பொதுவான மனித இயலாமை என்னும் அனுபவம் நம்முடைய வாழ்வியலின் அங்கம். இன்று நம்முடைய மனநிலையில் நம்முடைய நிரந்தரமின்மையை பற்றியும் தற்காலிகம் பற்றியும் பேரிடர் விதைந்திருக்கும் அச்ச உணர்வுகள் உண்மையில் மனிதனின் பொதுவான இயலாமையின் நினைவுபடுத்துதலே ஆகும். நம்முடைய ஆளுமைக்கும் அடக்கு முறைகளுக்கும் இந்த பேரிடர் சவக்கடியாய் அமைந்திருக்கின்றது. இந்த ஆபத்துகாலம் நம்மை இன்னும் ஆழமான திரனாய்வுக்கும், சுய ஆய்வுக்கும் அழைக்கின்றது. நாம் விளைவித்த தீமைகள் பெரியதாய் இருந்ததால் இந்நிலை என்றேனும் வந்தாகித்தான் இருக்க வேண்டும் என்கிறது இந்த ஆவணம் (HC1.2). நம்முடைய வலுவின்மையின் இன்னொரு பாடம் நம்மிடம் இருப்பது அனைத்தும் நமக்கு கொடுக்கப்பட்டவையே என்பதாகும். நாம் பொறுப்பாளிகள் மட்டுமே. நமது சதந்திரம் கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டதே.

2. பொதுசார்புடமை என்னும் பாடம்: இன்று நாம் எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கும் பேரிடரின் காரணங்களை குறித்து ஆய்வில் இந்த ஆவணம் வலுவான விமர்சனங்களை முன் வைக்கின்றது. இன்று நாம் எதிர்நோக்கியிருக்கிற கோவிட்-19 என்னும் கொள்ளையோய் என்பது இயற்கையாக விளைந்தது அல்ல. இயற்கையில் இப்போது நடந்து கொண்டிருப்பது அனைத்தும் மனித சமுதாயமாகிய நாம் மேற்கொண்ட பொருளாதார முடிவுகள் மற்றும் நமது முன்னேற்ற பாதைகளின் விளைவாகும். இன்று நம்மை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கும் இந்த வைரஸ் கிருமி ஒருவகையில் நாம் உருவாக்கியதே. நமது பணமோகமும், ஆடம்பர வாழ்க்கையும், நுகர்வு கலாச்சாரமும் தான் இதற்கு காரணம் (HC1.2).

எனவே இப்பேரிடரை சந்திக்கும் முறையில் ஒரு புதிய அணுகுமுறையை இந்த ஆவணம் முன்வைக்கின்றது. பொது மனித இயலாமை என்னும் அனுபவத்தில் இருந்து பொது மனித சார்பு தன்மையின் வெளிச்சம் உதிக்க வேண்டும். நமது பொது பெலவீனத்தை எதிர்கொள்ள உலகளாவிய ஒன்றிப்பு

முயற்சிகளும் இச்சகாதார பிரச்சனையை சந்திக்க மருத்துவ உதவிகளும் மருத்துவ முறைகளும் சர்வதேச அளவில் அனைவருக்கும் கொண்டு போய் சேர்க்கப்பட வேண்டும். தகவல் பரிமாற்றம், நிவாரண பகிர்வு, பற்றாக்குறையான வளங்களின் ஒதுக்கீடு இவை அனைத்தும் நம்முடைய ஒன்றுபட்ட முயற்சியின் மூலமாகவே சாத்தியமாகும். நம்முடைய சர்வதேச இணைப்பு சங்கிலியின் வளமை அதனுடைய பலவீனமான இணைப்பால் வழங்கப்படும். எனவே இந்த ஆவணத்தின் பார்வையில் இப்பேரிடரை சந்திப்பதில் பெரும் தடங்களாய் இருப்பது ஒன்றிப்பு மற்றும் ஒத்துழைப்பின் பற்றாக்குறையே. நம்முடைய மனித பொதுஇயலாமை மற்றும் மனித பொதுசார்பு தன்மை ஆகிய இந்த இரண்டு சிந்தனைகளை அடிப்படையாக கொண்டு இந்த ஆவணம் மூன்று அம்ச புதிய பார்வையை வாழ்வின் மறுபிறப்பிற்காக முன்வைக்கின்றது.

1. வாழ்வியலின் ஆபத்து என்னும் அம்சத்தையும் சமுதாயத்தில் வளர்ந்து கிடக்கும் பாகுபாடுகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு சந்திக்க விளையும் சமூக நெறிமுறை இன்று நமக்கு தேவை. இன்று உலகளாவிய அளவில் நம்முடைய மனித சமூகத்தில் காணப்படும் அடக்குவாத அநியாய முறைகளை மறுபரிசீலனை செய்யவும் மாற்றி அமைக்கவும் ஒன்றுபட்ட தோழமை உணர்வும் மனமாற்றத்தின் மனமாற்றமும் அவசியமாகின்றன.

2. எல்லைகள், சுயவிருப்பங்கள், தேசியவாதங்கள் இவற்றை தாண்டிய உலகளாவிய ஒன்றிப்பையும், சர்வதேச ஒத்துழைப்பையும் சாத்தியமாக்கும் குழுமத்தின் புதிய புரிதல் இன்று தேவைப்படுகின்றது. குறிப்பாக இந்த அசாதாரண சூழலில் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் வளரும் நாடுகளின் குடிமக்களை சென்றடையும் விதமாக நமது பொது கவனம் இருக்க வேண்டுமெனில் நமக்குள்ளான மதில்கள் நொறுக்கப்பட வேண்டும்.

3. மனிதரை பொருளாகப் பார்க்காமல் மாண்புமிக்க உயிராக போற்றும் தன்மை வளரவேண்டும். ஒன்றிப்பு மற்றும் பொது பொறுப்பு என்னும் வரைமுறைகளை ஏற்றுக்கொண்டு இன்று நம்முடைய புவி காக்கப்படவும், ஒன்றிணைந்த செயல்பாட்டு முறைகளினால் இன்றைய நிலையின் மாறுதல்கள் கவனிக்கப்படவும், தேவையான செலவீனங்களையும் அதற்கான முயற்சிகளையும் முன்னெடுக்க வேண்டும். ஒரு மறைமாவட்ட குடும்பமாக இன்று நாம் எதிர்நோக்கி கொண்டிருக்கும் நம்முடைய பொது மனித பலவீனத்தின் அனுபவத்தை நேர்மறையாக பயன்படுத்த வேண்டுமெனில் ஒருவர் மற்றவரோடு ஒன்றிணைந்து ஒன்றுபட்டு நம்மிடையே வாழும் வறியோரை பேணுவதில், நாம் நமது தோழமையை காட்டுதல் வேண்டும். இந்த ஆவணத்தின் ஆழமான சிந்தனைகள் நம்மை வாழ்வின் புதிய இலக்கிற்கு அழைத்து செல்லவும், மாற்றத்திற்கான நம்மால் முடிந்த பங்களிப்பினை தரவும் வழிசெய்வதாக. தன் கருவில் புதிய படைப்பை தாங்கிய அன்னை மரியாள் நமக்காக பரிந்து பேசுபவராக.

இறையாசீர்,

+ *George Anthonys*

+ மேதகு டாக்டர் ஜார்ஜ் அந்தோணிசாமி
சென்னை-மயிலை உயர்மறைமாவட்ட பேராயர்

OFFICIAL NOTIFICATIONS

01 08 2020	St Alphonsus Liguori	
02 08 2020	41 st Anniversary of the demise of Bishop Carvalho	
	24 th Anniversary of the demise of Archbishop R Arulappa	
03 08 2020	55 th Anniversary of the demise of Archbishop Louis Mathias SDB	
04 08 2020	St John Maria Vianney - Feast of the Patron of all Priests	
06 08 2020	The Transfiguration of the Lord - Feast	
10 08 2020	St Lawrence - Feast	
15 08 2020	The Assumption of the Blessed Virgin Mary - Solemnity Independence Day	
22 08 2020	Our Lady of Mylapore - Feast of the Patroness of our Archdiocese	
24 08 2020	St Bartholomew Ap - Feast	
28 08 2020	St Augustine Bp	
29 08 2020	Martyrdom of St John the Baptist	
30 08 2020	16 th Anniversary of the demise of Archbishop Arul Das James	

N.B.: All the Engagements of our Archbishop for August 2020 stand cancelled. In course of further developments on the present situation, appointments will be accepted

The Secretary

ORDINATION ANNIVERSARIES

Rev Fr Raja Kennedy A	04 08 2009
Rev Fr Arokiaraj Y S	28 08 2013
Rev Fr Charles A	28 08 2013
Rev Fr James Michael Raj R	28 08 2013
Rev Fr Pradeep Christopher	28 08 2013
Rev Fr Praveen M W	28 08 2013
Rev Fr Sesu Arul Pragasam I	28 08 2013

Congratulations and Prayerful wishes!

EXCERPTS FROM THE LETTER OF PIETRO CARDINAL PAROLIN
TO OUR BELOVED ARCHBISHOP

SECRETARIAT OF STATE

From the Vatican, 19 June 2020

No.1909/SDS/2020

Dear Archbishop George Antonysamy,

Please know that I agree with your reflections on the corona virus pandemic, which has affected all of us and is to a great extent changing the way we do things, also within the Church. I feel certain that through this time of trial the good Lord will show us the path to purify and renew our hearts. The Holy Father said as much before the whole world at Pentecost and did not mince his words: "Even worse than this crisis is the tragedy of squandering it by closing in on ourselves." Let me assure you, therefore, of my prayers for the People of God entrusted to you and for the entire Indian people, that this suffering may herald a renewed life of grace.

Once more I promise you a remembrance in my prayers, and I ask you to keep me in yours. *Al. mo in Euit,*

Yours sincerely in Christ,

Secretary of State

The Most Reverend George Antonysamy
Archbishop of Madras and Mylapore
Archbishop's House
41 Santhome High Road
Chennai 600 004
India

NEWS FROM THE CHURCH

Pope Francis approves the promulgation of decrees concerning 5 candidates to sainthood, including the recognition of a miracle attributed to Italian layperson Maria Antonia Samà, clearing the path for her beatification.

Among the five decrees promulgated on 11 July 2020, one is regarding a miracle and the rest are on heroic virtues.

A miracle has been recognized through the intercession Venerable Servant of God Maria Antonia Samà, an Italian layperson. She was born on March 2, 1875, in Sant' Andrea Jonio and died there on May 27, 1953.

The miracle clears her for beatification, which is a step away from canonization, when the Church officially declares someone a Saint. At the beatification ceremony, Samà will be given the title "Blessed".

As a child Samà was struck by a serious illness, which left her paralyzed, with her knees bent. Bed-ridden in this uncomfortable position, she bore her cross with faith and invited those visiting her to have faith in God in every situation.

In 1915, she made private vows of special consecration to God and covered her head with a black veil. The people of the village called her "the nun of San Bruno", and came to her for advice and prayers and experienced peace and serenity. She died at the age of 78, living more than 60 years in bed, offering her sufferings to the Lord.

The miracle considered for her beatification involves a lady suffering from a severe form of osteoarthritis, which caused her unbearable pain on the knees. On the evening on December 13, 2004, when the lady was in unbearable pain, she prayed earnestly to Samà.

She soon fell asleep and, on waking the next morning, she found the pain had disappeared altogether and she could go about her normal activities.

Heroic virtues

Pope Francis also authorized the promulgation of four decrees regarding the heroic virtues of the following candidates:

- Servant of God Eusebio Francesco Chini (known as Kino), an Italian Jesuit priest who was born on August 10, 1645, in Segno, and died in Magdalena, Mexico, on 15 March 1711;

- Servant of God Mariano José de Ibargüengoitia y Zuloaga of Spain, a diocesan priest who co-founded the Institute of the Servants of Jesus

of Charity. Born in Bilbao on September 8, 1817, he died there on January 31, 1888;

- Servant of God Maria Félix Torres of Spain, the foundress of the Company of the Saviour. She was born on August 25, 1907, in Albelda, and died in Madrid, on January 12, 2001;

- Servant of God Angiolino Bonetta of Italy, a teenager belonging to the Association of Silent Workers of the Cross. He was born on September 18, 1948, in Cigole, and died there at the age of 14 on January 28, 1963.

ARCHDIOCESAN MONTHLY RECOLLECTION

Dear Father,

We will be having our Monthly Recollection and celebrating the feast of our Patron St John Marie Vianney through online on 4th August, Tuesday at 10.00 am. Kindly use the sent link to join in the the online google meet. Everyone can join in this meeting. A nice occasion to pray and be together. It is very easy to join.

You can start joining on 4th August TUESDAY from 9.40 onwards.
<https://meet.google.com/hqa-mudj-ipj>

To join a video meeting from Google Meet kindly follow these steps:

- Go to meet.google.com.
- Click on the "meeting code" the id: hqa-mudj-ipj.
- Enter the code and click Continue.
- Click "Ask to join".
- Then, you will be let in and you can join us.

Note: Better not to mute your video so that you are visible to everyone. But you can mute your mic (volume)

Program on 4th August 2020:

10.00: Adoration

(Homage to Rev Fr Pascal and Fr B K Francis Xavier)

10.25: Talk by Rev Fr Sitrarasu SDB: "In search of priestly identity during covid-19: St John Mary Vianney the model and patron."

10.55 am: Announcements from Commissions

11.00 am : Archbishop's address.

Angelus

Final hymn to Mary

Rev Fr Joe Andrew Mangalraj

PRIMACY AND INFALLIBILITY: 150 YEARS AFTER VATICAN I

After lengthy discussions, the dogmas of the Pope's primacy over the universal Church and of the infallibility of the papal magisterium were approved at Vatican Council I. What is the significance of these dogmas of the Church? One hundred fifty years ago, on 18 July 1870, the Constitution Pastor Aeternus, which defined the two dogmas of the primacy of the Pope and papal infallibility, was promulgated.

Pope Paul VI

Long and heated discussions - The Dogmatic Constitution was approved unanimously by the 535 Council Fathers present "after long, fierce, and heated discussions," as Paul VI said during a general audience in 1969. He described that day as "a dramatic page in the life of the Church, but for all that, no less clear and definitive. Eighty-three Council Fathers did not take part in the vote. The approval of the text came on the last day of the First Vatican Council, which was suspended the following day because of the start of the Franco-Prussian war. Following the capture of Rome by Italian troops on 20 September 1870 - which effectively marked the end of the Pontifical States - the Council was prorogued "sine die." The conflicts that emerged during the Council led to the schism of the so-called Old Catholics.

The Dogma concerning the rationality and supernatural character of faith - The two dogmas of Pastor Aeternus were proclaimed after the dogmas concerning the rationality and the supernatural character of the faith contained in Dei Filius, the other Dogmatic Constitution of Vatican I, which was promulgated on 24 April 1870. The text states that "God, the beginning and end of all things, may be certainly known by the natural light of human reason, by means of created things (Rom 1:20)." This dogma, as Paul VI explained in the Audience of 1969, recognises that "reason, by its own power alone, can reach certain knowledge of the Creator through creatures. The Church thus, in the age of rationalism, defends the value of reason," maintaining, on the one hand, "the superiority of revelation and of faith over reason and its capacities"; but declaring, on the other, that "there can be no opposition between the truth of faith and the truth of reason, God being the source of both." In the encyclical Fides et ratio, published in 1998, Pope John Paul II affirms, "Faith and reason are like two wings on which the human spirit rises to the contemplation of truth; and God has placed in the human heart a desire to know the truth—in a word, to know himself—so that, by knowing and loving God, men and women may also come to the fullness of truth about themselves."

The dogma of the primacy - In Pastor Aeternus, Pope Pius IX, before the proclamation of the dogma on the primacy, recalls Jesus' prayer to the Father that His disciples might be "one": Peter and his successors are the "abiding principle and visible foundation" of the unity of the Church. He solemnly affirms: "We teach and declare that, according to the Gospel evidence, a primacy of jurisdiction over the whole church of God was immediately and directly promised to the blessed apostle Peter and conferred on him by Christ the Lord.... That which our lord Jesus Christ, the Prince of shepherds and great shepherd of the sheep, established in the blessed Apostle Peter, for the continual salvation and permanent benefit of the Church, must of necessity remain for ever, by Christ's authority, in the Church which, founded as it is upon a rock, will stand firm until the end of time...

"Therefore, whoever succeeds to the Chair of Peter obtains by the institution of Christ himself, the Primacy of Peter over the whole Church... Both clergy and faithful, of whatever rite and dignity, both singly and collectively, are bound to submit to this power by the duty of hierarchical subordination and true obedience, and this not only in matters concerning faith and morals, but also in those which regard the discipline and government of the Church throughout the world. In this way, by unity with the Roman Pontiff in communion and in profession of the same faith, the Church of Christ becomes one flock under one supreme shepherd. This is the teaching of the catholic truth, and no one can depart from it without endangering his faith and salvation."

The infallible Magisterium of the Pope - In the primacy of the Pope, writes Pius IX, "the supreme power of teaching is also included." This power was conferred on Peter and his successors "for the salvation of all," as "the constant tradition of the Church confirms." He continues: "But since in this very age when the salutary effectiveness of the Apostolic office is most especially needed, not a few are to be found who disparage its authority, we judge it absolutely necessary to affirm solemnly the prerogative which the only-begotten Son of God was pleased to attach to the supreme pastoral office."

"Therefore, faithfully adhering to the tradition received from the beginning of the Christian faith, to the glory of God our Saviour, for the exaltation of the Catholic religion and for the salvation of the Christian people, with the approval of the sacred Council, we teach and define as a divinely revealed dogma that when the Roman pontiff speaks ex cathedra, that is, when, in the exercise of his office as shepherd and teacher of all Christians, in virtue of his supreme apostolic authority, he defines a doctrine concerning faith or morals to be held by the whole Church, he possesses, by the divine assistance promised to him in blessed Peter, that infallibility which the divine Redeemer willed His

Church to enjoy in defining doctrine concerning faith or morals. Therefore, such definitions of the Roman Pontiff are of themselves, and not by the consent of the Church, irreformable."

Pope John Paul II

When infallibility occurs - Pope John Paul II explained the meaning and limits of infallibility in the General Audience of 24 March 1993: "Infallibility is not given to the Roman Pontiff as a private person, but inasmuch as he fulfils the office of pastor and teacher of all Christians. He also does not exercise it as having authority in himself and by himself, but 'by his supreme apostolic authority' and 'by the divine assistance promised to him in Blessed Peter.' Finally, he does not possess it as if he could dispose of it or count on it in every circumstance, but only 'when he speaks from the chair,' and only in a doctrinal field limited to the truths of faith and morals and those closely connected with them (...) the Pope must act as 'pastor and doctor of all Christians,' pronouncing on truths concerning 'faith and morals,' in terms which clearly express his intention to define a certain truth and to demand the definitive adherence to it by all Christians."

"This is what happened, for example, in the definition of the Immaculate Conception of Mary, about which Pius IX affirmed: 'It is a doctrine revealed by God and must, for this reason, be firmly and constantly believed by all the faithful'; or also in the definition of the Assumption of Mary Most Holy, when Pius XII said: 'By the authority of Our Lord Jesus Christ, of the Blessed Apostles Peter and Paul, and by our authority, we declare and define as divinely revealed dogma... etc.' Under these conditions one can speak of extraordinary papal magisterium, whose definitions are irreformable 'of themselves, not by the consent of the Church' (...) The Supreme Pontiffs can exercise this form of magisterium. And this has in fact happened. Many Popes, however, have not exercised it."

Dogmas and the development of doctrine - The International Theological Commission, in a document entitled "The Interpretation of Dogma" (published in 1990 when Cardinal Joseph Ratzinger was head of the institution), explains that infallibility does not mean falling into "a fundamental remaining in the truth," since it must be understood in the context of the living and dynamic character of Tradition, as Dei Verbum affirms: "This tradition which comes from the Apostles develop in the Church with the help of the Holy Spirit. For there is a growth in the understanding of the realities and the words which have been handed down. This happens through the contemplation and study made by believers, who treasure these things in their hearts (see Luke, 2:19, 51) through a penetrating understanding of the spiritual realities

which they experience, and through the preaching of those who have received through Episcopal succession the sure gift of truth” (DV, 8). John Paul II is thus able to observe, in the General Audience cited above, “that the exercise of the Magisterium makes concrete and manifests the contribution of the Roman Pontiff to the development of doctrine in the Church.”

Primacy, collegiality, ecumenism - Paul VI, in the Audience of 1969, defended the relevance of the First Vatican Council and its connection with its successor, Vatican II: “The two Vatican Councils, the first and the second, are complementary” even if they differ greatly “for many reasons.” So, the attention paid to the prerogatives of the Pope in Vatican I were extended in Vatican II to the whole People of God, with the concepts of “collegiality” and “communion.” At the same time, the focus on the unity of the Church, which has Peter as its point of visible reference, is developed in a strong commitment to ecumenical dialogue — so much so that John Paul II, in Utunumsint, was able to launch an appeal to the various Christian communities “to find a way of exercising the primacy which, while in no way renouncing what is essential to its mission, is nonetheless open to a new situation.”

Pope Benedict XVI

And Pope Francis, in *Evangelii gaudium*, speaks of a “conversion of the papacy.” He notes that “the Second Vatican Council stated that, like the ancient patriarchal Churches, episcopal conferences are in a position ‘to contribute in many and fruitful ways to the concrete realization of the collegial spirit.’ Yet this desire has not been fully realized, since a juridical status of episcopal conferences which would see them as subjects of specific attributions, including genuine doctrinal authority, has not yet been sufficiently elaborated. Excessive centralization, rather than proving helpful, complicates the Church’s life and her missionary outreach.” And it should be remembered, too, that, according to Vatican II, “the infallibility promised to the Church resides also in the body of Bishops, when that body exercises the supreme magisterium with the successor of Peter” (*Lumen gentium*, 25).

To love the Pope - Going beyond adherence to dogmas, Pope St Pius X recalled, in an audience in 1912, the necessity of loving the Pope and of obeying him – and said he was grieved when this did not happen. Saint John Bosco encouraged his collaborators and the young boys he helped to always preserve in their hearts “three white loves”: the Eucharist, Our Lady, and the Pope.

Pope Francis

And Benedict XVI, speaking in Krakow on 27 May 2006 with young people who had grown up with John Paul II, explained in simple words what was affirmed in those truths of faith proclaimed long ago in 1870: “Do not be afraid to build your life on the Church and with the Church. You are all proud of the love you have for Peter and for the Church entrusted to him. Do not be fooled by those who want to play Christ against the Church. There is one foundation on which it is worthwhile to build a house. This foundation is Christ. There is only one rock on which it is worthwhile to place everything. This rock is the one to whom Christ said: ‘You are Peter, and on this rock I will build my Church’ (Mt 16:18). “Young people, you know well the Rock of our times. Accordingly, do not forget that neither that Peter who is watching our gathering from the window of God the Father, nor this Peter who is now standing in front of you, nor any successive Peter will ever be opposed to you or the building of a lasting house on the rock. Indeed, he will offer his heart and his hands to help you construct a life on Christ and with Christ.”

By Sergio Centofanti (Vatican New via CNUA)

துக்க நாள் - ஆகஸ்ட் 10

சென்னை-மல்கை உயர்மறைமாவட்டம் ~ SC/ST பணிக் குழு

வருகின்ற ஆகஸ்ட் 10-ம் தேதியன்று தலித் கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவர்களின் துக்க நாளாக அனுசரிக்கப்படுகிறது. கடந்த 68 ஆண்டுகளாக உரிமையை இழந்து நிற்கின்ற நம் கத்தோலிக்க தலித் கிறிஸ்தவர்களின் கல்வி மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி, வேலையின்மை குறித்த நிலைப்பாடு வேதனைக்குரியதாக இருக்கிறது. ஆகவே அன்று காலை சரியாக 11 மணிக்கு (Zoom Meeting) இணையவழி கூட்டமானது, தமிழக ஆயர் பேரவையின் SC/ST பணிக்குழுவின் தலைவர் மேதகு டாக்டர் தாமஸ் பாலசாமி அவர்களின் தலைமையின் கீழ் இந்நிகழ்வு நடைபெற உள்ளது. இந்நிகழ்வானது யூடியூப், ஃபேஸ்புக் ஆகிய இணையதளங்களில் நேரடியாக ஒளிபரப்பு செய்யப்படுகிறது. ஆகவே இக்கூட்டத்தில் நமது உயர்மறைமாவட்டத்தில் உள்ள அனைத்து கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவ மக்களும், பங்குத்தந்தையர்களும் கலந்து கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம். அன்று நமது தலித் கத்தோலிக்க மக்களின் உரிமையை இழந்து நிற்கின்ற நம் மக்களுக்காக நமது உயர்மறைமாவட்டத்தில் உள்ள அனைத்து பங்குகளிலும் கருப்புக்கொடி ஏந்தி இந்த நாளை அனுசரிக்க பங்குத்தந்தையர்களை பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறோம். நமது மக்களின் வேதனையில் பங்கேற்க உங்கள் தோழமையை வெளிப்படுத்தும்படி அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

அருள்பணி மரிய ஜான் போஸ்கோ

HIGHLIGHTS OF THE MONTH

The Church in her holy wisdom has provided a cycle of events in its liturgical year which allow the faithful to celebrate the major feasts in the life of Christ and Mary. Most notably, during August, we celebrate the feast of the Transfiguration (August 6) and the feast of the Assumption (August 15).

The other main feasts of this month are St Alphonsus Liguori (August 1), St John Mary Vianney (August 4), Dedication of St Mary Major (August 5), St Sixtus II and Companions and St Cajetan (August 7), St Dominic (August 8), St Lawrence (August 10), St Clare (August 11), St Jane Frances de Chantal (August 12), St Maximilian Kolbe (August 14), St John Eudes (August 19), St Bernard (August 20), St Pius X (August 21), the Queenship of Mary – Our Lady of Mylapore - Co-Patroness of our Archdiocese (August 22), St Bartholomew (August 24), St Louis of France (August 25), St Monica (August 27), St Augustine (August 28) and the Martyrdom of St John the Baptist (August 29).

The feasts of St Eusebius of Vercelli and St Peter Julian Eymard (August 2), St Teresa Benedicta (August 9), St Stephen of Hungary (August 16), and St Rose of Lima (August 23) fall on a Sunday. So they are superseded by the Sunday Liturgy.

OBITUARY

Mr Eugene Prabhu Pragasam, aged 53, Elder Brother of Rev Fr Jude Pragasam passed away on 12th July 2020. The Archdiocese expresses heartfelt condolences to Rev Fr Jude Pragasam and his family members. We pray that the Lord may grant the deceased eternal rest.

Rev Fr Jude Rajesh lost his beloved mother Mrs Sabeena Agnes, aged 77 passed away on 16th July 2020 and the concelebrated Funeral Mass was on 17-07-2019. The Archdiocese offers heartfelt condolences to Rev Fr Jude Rajesh and to his family members. We pray that the Lord may grant the deceased eternal rest.

May their souls rest in peace!

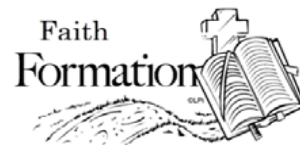
HOLY FATHER'S PRAYER INTENTION - AUGUST 2020

The Maritime World: We pray for all those who work and live from the sea, among them sailors, fishermen and their families.

உலகளாவிய செபக்கருத்து - கடல்சார் உலகம்: கடலில் இருந்து வேலை செய்து வாழும் அனைவருக்கும், அவர்களில் மாலுமிகள், மீனவர்கள் மற்றும் அவர்களது குடும்பத்தினருக்காக நாங்கள் மன்றாடுகிறோம்.

TIPS FOR ENGAGING IN ONLINE FAITH FORMATION

The Catholic Church recently issued guidelines for Parishes to be “missionary communities of evangelization” with renewed vitality “to go out of themselves, offering instruments for reform, even structural, in a spirit of communion and collaboration” (www.press.vatican.va).

In this context of invitation towards an “outgoing dynamism”, the faith formation in the parishes lag behind the rest of the public/private educational space when it comes to taking advantage of technology. Now, it's all changed with the pandemic. Today, if we want to reach our faithful, we are forced to enter the online world. And this online world has turned to be a contentious place, and this year 2020 seems furious and destructive thanks to the internet, social media, twenty-four-hour news channels that constantly confuse with information - both true and fake. In the midst of the devouring pandemic the physical dialogue is strained, persons are more reacting than responding.

As Elizabeth Scalia holds (cf. Engaging Online Word on Fire Blog, July 14, 2020) it's easy to sit behind screens that block us off and we blast off pushing the post button, forgetting that there is a living person across with whom we share commonalities, someone who has been bullied, abandoned or neglected; has been victim of physical, sexual, or psychological abuse; endured loss, suffered privation, loneliness, self-doubt, depression, grief, failures, lack of encouragement, support, or nurturing love. Yet, we all have been loved by God who created us with a purpose and potentiality. Sometimes the social blocks thwarted the potential growth. Wars and restlessness may be going on within. This conscious realization should influence our online engagements going beyond our own concerns, passions and obsessive beliefs, and objectively be aware of the global human realities.

Here are a few guidelines mostly taken from Elizabeth Scalia's blog as mentioned above, on how to engage with others online for creating and living within a healthy society. How do we facilitate a faith group online that focuses on enabling the participants to live their faith rather than just learning about their faith? In place of meeting in person, how do we move into meeting online? What skills does an online facilitator need? Here are a few tips.

Listen

• To listen with an intentional ear and pick up something beyond the noise, silence, frigidity, or a still voice that still speaks of wisdom.

- To listen and not hear with subjective interpretation, prejudice, hasty judgement that mostly resound echo of our own thoughts.
- To “Listen with the ear of the heart” (St Benedict), so that what you listen to, helps you “to inform your understanding”
- To avoid talking too much.
- To avoid responding always with “churchy” answers to all the questions they ask
- To know when to encourage someone to speak more
- To know when to keep someone from hogging the conversation by “gatekeeping.”
- To summarize what participants are saying and use that as a springboard to move onto something new.
- To charge your thinking, change it, change your words for better understanding.

Accept ALL as they are, as Christ accepts

- To trust in the wisdom of the group and the presence of Christ in each of the members of the group.
- To engage the other with respect, honour and dignity.
- To acknowledge the God-values and Creative-Spirit within each one.
- To recognize that ALL are equal-in-God, - a foundational human commonality.
- To consider all those who share Christian faith (Gal. 6:10) as well as ‘others’ as pilgrims journeying together, thus embodying the life-in-Christ to others.
- To invite everyone to come with their gifts and allow a feast to come out of it

Be a bit Humble and Simple

- To avoid being a know-it-all facilitator.
- To be frank, honest and willing to confess our own weakness and ignorance.
- To admit mistakes done, or misunderstood, and apologize, for the consequences fell on others.
- To believe we are not the best, that we need less praise, notice, or try to project the self as know-all-stuff.
- To speak up, gently, succinctly, without raising our voices, thus getting past an initial reaction to a more thoughtful response, if it is necessary at all.

Joy, Youthfulness and Laughter

- To laugh, but guard against using false humour at the expense of another, to debase, or to dismiss.
- To avoid sarcasm and jokes that are dishonest and unclean.
- To shower mercy and joy through shared laughter on what is beautiful, good, and true,

- To offer all of the participants a sense of unconditional positive regard.
- To celebrate the other, by being a great ‘joiner of souls and healer of rifts’.

Run the Way of the Lord.

- To ‘run on the path of God’s commandments’ (Ps 119:32), making our hearts overflow “with the inexpressible delight of love.”
- To think on how Jesus would facilitate a group.
- When he argued with Pharisees and showed pity on those who were sheep without a shepherd, he wasn’t known for saying, “I’m sorry, Peter and John, but you’re just wrong; let me [teach you] something’ about God and truth.” Instead Jesus asked questions of those who were with him. Think of his first encounter with Bartimaeus when he asked, “What do you want me to do for you?”
- Jesus invited others to be with him and have dinner with him (e.g. Last Supper.), and he said, “I am the way, the truth, and the life.”
- To invite them like Jesus, into a process of discovery in finding “the way.”
- To take breaks through occasional internet “fasts” from FB, Youtube, Whats App etc.
- To replace them with reading of Scripture, lives of the saints, instructive treatises and novels, to increase one’s point of view and refresh the mind and soul
- To re-enter the fray energized with a healthier frame of mind and body.
- To restore the health of our society by reason, religion and loving kindness.

Use a “language of mystery” with poetry and beauty in hearts:

- To act not as teachers of a subject but facilitators of an encounter to deliver the content.
- To create a climate of prayer by a conducive background in the room.
- To employ a language of mystery through colour, background display, quotation, etc.
- To utilize: music/singing, silence, storytelling, sign and symbol, charts, ppt presentation, board, movement and gesture, sacred space, ritual, and works of mercy.
- To trust that participants have as much faith in God as you have and allow them to share it.

Technique to lead the group in productive ways.

- To invite others to share their own answers to the question presented
- To admit if I don’t know something and promise to get back to the person later with a response.

- To know that they are not always interested in answers;
- To invite them to their vulnerability and that they aren't the only one who struggles
- To fulfill their desire to connect and feel connected to others in their faith.
- To make it a journey into the process of coming closer to God and not a class, nor a lecture, nor a chore.

Demonstration: e.g. Having an online book discussion group

- This can be part of an adult faith formation programs in the parish over a video conference through Zoom call.
- Not needed to invent new content or new approaches; just begin doing what you do during a personal call on the Internet.
- Participants with their computers/ smartphone/ tab participate for one and a half hours.
- Doing a pattern of six-week modules each for Lent, Easter, Advent, and same between Sept-Oct, New Year to Lent, and six weeks after Easter.

Format for an Online Session

- Everyone checks in with each other.
- One person is selected to give an update on the week and invites everyone to do the same through a group discussion.
- Person who speaks chooses the next speaker until everyone shares. "popcorning," with effects on power structures in multicultural groups as well as equalizing gender differences. (Cf. Mutual Empowerment Method in Eric Law, The Wolf Shall Dwell with the Lamb)
- Then pray on anything that was noted in the check-in: a birthday, an anniversary, a parent who is ill. Thus exploring the group's energy and experience
- Begin to discuss the book reading for the week and identify any strengths that we saw.
- Use the same technique as used in the check-in, allowing everyone to speak.
- Provide a 10-minute prepared observation about the reading in order to go in depth on one or more of the subjects.
- Everyone discusses what they think of that prepared observation.
- Close with a "check-out" just like the check-in, along with the basic question: What are you taking away from this evening? It might be something from the book, it might be something that the presenter said, something that a fellow member of the group said. It builds a real sense of affirming the goodness and faith in one another that takes hold of the group when done in a trusting and supportive environment.

How to interact and follow protocol?

- A video conference has to have clear rules.
- Poorly run video conferences lead to a draining of energy and time.
- Have a clear and empowering way to hold a meeting, especially on Zoom.
- Remind when someone finishes speaking to pick the next speaker
- Always have a prayer moment at the beginning but we wait until everyone has checked in.

What challenges are faced doing an online group?

- Empowering participants to stay engaged.
- The above methodology forces people to stay engaged.
- Participants don't know if they will be picked next.
- All form part of the conversation, waiting for their unexpected turns, while developing a trust.
- Participants feel quite close to one another and supportive, and wait eagerly for the next meet.

- Soroj Mullick SDB, Kolkatta (CNUA)

NATIONAL AND INTERNATIONAL DAYS - AUGUST 2020

02 Aug	International Friendship Day
08 Aug	World Senior Citizen's Day
09 Aug	International Day of the World's Indigenous People
12 Aug	International Youth Day
19 Aug	World Humanitarian Day
29 Aug	International Day against Nuclear Tests

Quotes of Pope Francis.....

- * Becoming restless seekers of the Kingdom of Heaven
- * Pope to young people - use the 'fantasy of love' to reach out to the elderly
- * Pandemic offers human family opportunity for conversion
- * God's patience opens our hearts to hope
- * Seek God's face in the poor, sick, abandoned and foreigners
- * The poor are the builders of the new humanity
- * Cooperatives for clean energy against climate change
- * Building Heaven is for Those Willing to Stake Everything
- * Dear young people, each one of these elderly people is your grandparent! Do not leave them by themselves.

CONFORMITY TO THE WILL OF GOD

ST ALPHONSUS DE LIGUORI

St Alphonsus de Liguori counsels how to find perfection of the soul through conformity to God's will.

Alphonsus de Liguori's short treatise "Conformity to the Will of God" numbers among the most focused and practical of his spiritual writings. In it, he provides his readers with a simple and straightforward explanation of the road to holiness: "All perfection in the love of God consists in the union of our own will with his most holy will." This theme runs throughout the treatise, summarizes Alphonsus' entire outlook on the spiritual life, and has great relevance for priests today.

Alphonsus' Teaching - Alphonsus spends the first four sections of his treatise providing theological background for his doctrine of the conformity of the will to God. In the first section, he states that "the greatest glory ... that we can give to God is the fulfillment in everything of his holy will."

The perfection of the soul, for Alphonsus, consists in the fulfillment of the divine will. This conformity of wills produces an effect both inside and outside the soul: the soul is perfected; God is given glory and praise. Alphonsus warns his readers of the idolatry that takes place when a person worships his or her own will instead of God's. He also draws an important distinction between "conformity" and "uniformity" of wills. The former, in his mind, signifies "the conjoining of our own will to the will of God"; the latter, desiring only what God desires so that "his soul will become ours."

Through a series of illustrations taken from the Scriptures and the lives of the saints, Alphonsus, in the second section, points out the great importance of abandoning one's will to God. It is easy to do this when events and circumstances go our way. It is much more difficult when they do not.

Alphonsus reminds us that, because of God's permissive will, "we must not ... look upon the troubles that befall us as happening by chance, or only through the fault of others; we must rest assured that everything that happens to us comes to pass through the divine will."

For him, a person's sanctity is measured not by the number of prayers prayed or ascetical practices performed, but by the degree to which his or her will is united to God's. People can lead very nondescript, ordinary lives and actually be much holier than those who perform

great ascetical feats. The litmus test of holiness is the extent to which a person acts out of love for God; it is determined not by external actions, but by how closely a person unites his or her will to God's.

The main point of the third section is clear from the outset: "He who acts in this way does not only become a saint, but also enjoys, even in this world, a perpetual peace." Holiness, for Alphonsus, has measurable effects even in the present life. The person who conforms his or her will to God's is singularly content. This happiness is a consequence of that person's resignation to God's will. He or she accepts everything (but sin) as happening on account of God's will. By wanting what God desires, he or she becomes happy because of the knowledge that for those who love God "all things work for good" (Rom 8:28).

Such a person is happy in every circumstance: "When cold or heat, rain or wind, prevails, he who is in a state of union with the divine will says, I wish it to be cold, I wish it to be hot; I wish the wind to blow, the rain to fall, because God wishes it so." The same attitude extends beyond the elements to matters involving the human condition: "Does poverty, persecution, sickness, death arrive, I also wish (says such a one) to be poor, persecuted, sick; I wish even to die, because God wishes it thus." In a word, conformity to the will of God gives a person joyful anticipation of the paradise that is to come.

Treasury of Prayers - St Alphonsus Liguori has provided the Catholic Church with prayers that are still used today. Especially during Lent, many use his Stations of the Cross. He has also written meditations entitled "Visits to the Blessed Sacraments" and essays and meditations devoted to Mary, and many have used his act of spiritual communion during the COVID-19 pandemic.

All of this makes sense only because God loves us. That is to say that he is involved in our lives and that he actively pursues our own good.

In the fourth section, Alphonsus encourages his readers to trust God with the smallest details of their lives: "Find God, unite yourself to his will, bind yourself up with it; and you will be ever happy, both in this life and in the other." He reminds us that God sends trials into our lives for our own benefit. He encourages us to place ourselves entirely in God's hands and to trust in his divine care. The goal, for Alphonsus, is for a person to have perfect resignation to God's holy will and to have "no other desire than to fulfill whatever that may be." He assures us that if we act in this manner, we will certainly become saints. Above all, he wants us to be "thoroughly assured and convinced" that God looks out for our good in a way that we ourselves could never do or even desire.

Practical Applications - Alphonsus does more in this treatise than just supply his readers with the theological background for conforming their wills with God's. In a fifth section, he looks at the whole matter from a much more practical point of view. He considers seven key areas that everyone needs to be conscious of and take into account. These same areas can be adapted to today's circumstances as follows:

Common Accidents. In the first place, conformity with the will of God means that we accept those things that happen to us from without, such as great heat, great cold, rain, scarcity, pestilence, etc., and from within, such as hunger, thirst, poverty, desolation and disgrace. In all such occurrences, our sole desire should be to do only what God wills. Even in imaginary cases, which the mind cooks up, our deepest desire should be to seek and to carry out the will of God for our lives.

Questions to ponder - In practice, priests should look at themselves and ask if they see the Lord's hand at work in the concrete circumstances of their daily lives. Do they really believe that all that happens to them is in some way tied up with God's providential plan? Do they truly believe that God can bring good out of the evil that befalls them? Do they turn to him in times of need? Do they do so when unforeseen accidents occur, when they are confronted with their own imperfections and weaknesses, when illness assails them, when they lose significant people in their lives, when they experience desolation, encounter death, and when they do not receive the spiritual blessings they ask for?

Natural Imperfections. After common internal and external accidents comes any natural defects of mind or body. Alphonsus tells us not to be upset by whatever natural limitations we may experience in our lives. Whatever it is — "a bad memory, slowness of apprehension, mean abilities, a crippled limb, or weak health" — we should not complain of our condition, and we should be grateful to God for the way he has treated us. We must never forget that there is only one thing necessary for salvation: conformity to the will of God.

Illness. After natural defects, comes illness. Alphonsus tells us to embrace our corporal infirmities "willingly, both in such a manner, and for such a time, as God wills." He reminds us not to neglect the normal remedies for recovery since this, too, is the Lord's will. If these should fail, however, we should resign ourselves to the will of God and unite our sufferings with Jesus' passion. Alphonsus goes so far as to suggest that we should even thank God for our suffering since it is an instrument of our own sanctification.

Loss of Helpful Persons. There also comes a time when we suffer the loss of people who help us in either spiritual or temporal matters. Alphonsus reminds his readers that the loss of a temporal benefactor or a spiritual director does not mean that God has abandoned them. Sanctification comes not from these secondary aids, but from God himself. In the case of such losses, he recommends that we ask God to give us the strength to carry on without these helpful aids to our spiritual and temporal welfare. It may very well be that, without them, we will journey both higher and more swiftly along the road to perfection.

Spiritual Desolation. At times, God also takes from us the consolations of the spiritual life. Here, too, Alphonsus encourages his readers to resign themselves to the will of God: "There is no time better for exercising our resignation to the will of God than that of dryness." Alphonsus points out that the ordinary condition of the saints was one of spiritual dryness. Such desolation, he goes on to say, is not always a punishment, but is sometimes for our greater good and given in order to keep us humble.

Death. According to Alphonsus, we must also unite ourselves to the will of God when we die, especially with regard to the time and manner in which it comes. In the final analysis, what matters is not how old we are at our death, the time when we die, or even how we die. What matters is only that we resign ourselves to God's providential care and place our trust entirely in him. Death is a door through which all of us must pass before we can see God face to face. When it approaches, we should welcome it as an instrument of God's love for us. It does no one any good to remain alive longer than God wills.

Spiritual Blessings. Finally, Alphonsus says we must unite our wills to God even concerning spiritual goods: "it is not right for us to go on to wish for any other degree of love than that which the Lord has determined on granting us." God promises to give us what we need. Whenever we fall short, we should not lose heart, but humbly admit our faults, do penance and seek even greater assistance from God. What is more, if God does not desire to elevate us to a high degree of sanctity, Alphonsus bids us to conform ourselves to God's will and pray for God's mercy.

Insights - Priests today would do well to take Alphonsus' spiritual insights to heart. Although what he wrote pertains to everyone, it has special relevance for priests, who are called to shepherd God's people and lead them along the way of holiness. Walking that path means, first and foremost, uniting one's will with God's, so much so that the two can barely be distinguished one from another. The ultimate goal of the spiritual life is not mere conformity with God's will, but actual uniformity with it.

Priests must lead not by word but by example: not by what they say but by how they live their lives. Those who take Alphonsus' words to heart and put them into practice will do more for those under their pastoral care than the most eloquent of sermons. Alphonsus' treatise is a strong reminder that God is not a detached observer who watches history unfold from afar, but rather is someone who takes an active role in the lives of his children. Given today's climate of suspicion toward the Catholic clergy, the Church is in dire need of priests whose top priority is to walk the way of holiness. Alphonsus' treatise offers today's priests a helpful guide for finding their way to God. Alphonsus himself read and reread it often as a gentle reminder of his own call to holiness. Priests today would do well to follow his saintly example.

PRAYERFUL WISHES ON YOUR BIRTHDAY

Rev Fr Arulraj M	01 08 1953
Rev Fr Antony Pancras	07 08 1966
Rev Fr Simon Raj S	10 08 1941
Rev Fr Patrick Paul L	11 08 1986
Rev Fr Kurian T S	14 08 1931
Rev Fr Stanley Sebastian	15 08 1949
Rev Fr Martin P B	19 08 1951
Rev Fr Jacob P A	21 08 1967
Rev Fr Jude Pragasam	25 08 1968
Rev Fr Stephen B	26 08 1976
Rev Fr Amal Raj A	27 08 1973
Rev Fr Charles Anandaraj L	27 08 1988
Rev Fr Thomas Elango S	29 08 1978
Rev Fr Louis Vembliath	04 09 1947

CONGRATULATIONS & PRAYERFUL WISHES

**The People, Priests and Religious
of the Archdiocese of Madras-Mylapore
wholeheartedly assure prayers to
His Grace Most Rev Antony Pappusamy
the Archbishop of Madurai
as the Apostolic Administrator
of the Diocese of Kuzhithurai !**

Wishes and Prayers for a fruitful ministry.

VATICAN ISSUES NEW GUIDELINES FOR PARISHES 5 THINGS YOU NEED TO KNOW

The Congregation for Clergy on July 23, 2020 published new guidelines for the world's parishes, which aim to encourage parishes to think of themselves as missionary communities of evangelization. The guidelines do not publish new norms or policies for parish life, but they do encourage Catholics to think prayerfully about what their parishes are, and what they're for. Here are a few themes and takeaways:

1. The parish is a mission. The guidelines offer parishes "a call to go out of themselves, offering instruments for reform, even structural, in a spirit of communion and collaboration, of encounter and closeness, of mercy and solicitude for the proclamation of the Gospel." "Since its inception, the Parish is envisioned as a response to a precise pastoral need, namely that of bringing the Gospel to the People through the proclamation of the faith and the celebration of the Sacraments," the document says. To meet its mission, "a renewed vitality is required that favours the rediscovery of the vocation of the baptised as a disciple of Jesus Christ and a missionary of the Gospel." Especially in parts of the world where many people do not know or practice the faith, the document encourages parishes to discern how to think of themselves as missionary communities, and how to focus on proclaiming the Gospel to all who will hear.

2. The Eucharist and the poor should be central to parish life. "The celebration of the Eucharistic mystery is 'the source and summit of the whole Christian life' and accordingly, the essential moment for building up the Parish community," the guidelines instruct. The Mass should be the center of parish life, the document says, and the place from which the parish receives its mission. In the Mass, the parish "welcomes the living presence of the Crucified and Risen Lord, receiving the announcement of the entire mystery of salvation." And, the document says, the poor should be invited to the heart of parish life. "A 'sanctuary' open to all, the Parish, called to reach out to everyone, without exception, should remember that the poor and excluded must always have a privileged place in the heart of the Church," the document says. "The Parish community evangelizes and is evangelized by the poor, discovering anew the call to preach the Word in all settings, whilst recalling the 'supreme law' of charity, by which we shall all be judged."

3. Territoriality matters, but can't be a limit. Most parishes are defined by territory. With few exceptions, a parish is, properly speaking,

the communion of the baptized within the limits of a certain territory, which is defined by the bishop. In the West, that concept has mostly been forgotten, Catholics tend to go to Mass at the parish where they feel most welcomed or fed, and despite encouragement from some bishops, many Sunday Massgoers don't know about parish boundaries. The Congregation for Clergy's guidelines recognize that reality." Increased mobility and the digital culture have expanded the confines of existence," the guidelines state, "people are less associated today with a definite and immutable geographical context, and "digital culture has inevitably altered the concept of space, together with people's language and behaviour, especially in younger generations." But the document insists that territoriality matters. That "interpersonal relationships risk being dissolved into a virtual world without any commitment or responsibility towards one's neighbour."

The parish is not a self-selected or self-defined community, but a set of people with obligations to each other, and the guidelines warn against losing that sense. Because the parish is intended to encourage in neighbours a sense of Christian responsibility for one another, the document is clear that parishes building plans for evangelization and missionary work must take into account "those who actually live within the territory. Every plan must be situated within the lived experience of a community and implanted in it without causing harm, with a necessary phase of prior consultation, and of progressive implementation and verification." Still, the guidelines say, a parish's mission doesn't end at its territorial boundaries. In light of a changing world, "any pastoral action that is limited to the territory of the Parish is outdated." In short, the guidelines urge Catholics to think of their parishes as a community, with obligations of neighbours to one another, who share a mission to proclaim the Gospel, together, beyond the limits of their own community.

4. Structures are for mission, but bureaucracy kills. The guidelines emphasize that while the parish needs policies, programs, and structures to fulfil its mission, it must "avoid the risk of falling into an excessive and bureaucratic organisation of events and an offering of services that do not express the dynamic of evangelization." To overcome a tendency towards bureaucratization and formalization of the Church's sacramental and catechetical life "conversion of structures, which the Church must undertake, requires a significant change in mentality and an interior renewal, especially among those entrusted with the responsibility of pastoral leadership." The guidelines also urge dioceses to consider developing new structures and roles that can coordinate activity between parishes, especially those in close geographic proximity to each other.

Responsibility for the parish mission belongs to everyone, but each has a role to play. The document emphasizes the co-responsibility of clergy, religious, and laity for the mission of the parish in the world. But the document also emphasizes that each person works for the Kingdom in the role to which he is called by baptism and vocation. The guidelines emphasize that the parish pastor is entrusted with the full "care of souls" in the parish, a role unique to priests. The document acknowledges a canonical provision that allows lay people to be entrusted with pastoral care in a parish because of a shortage of priests, but emphasizes that such a situation should be rare, and "a temporary and not a permanent measure," that can only be used when there is a true lack of priests. "We are dealing here with an extraordinary form of entrusting pastoral care, due to the impossibility of appointing a Parish Priest or a Parish Administrator, which is not to be confused with the ordinary active cooperation of the lay faithful in assuming their responsibilities." "Furthermore, it would be preferable to appoint one or more deacons over consecrated men and women or laypersons for directing this kind of pastoral care," the guidelines suggest.

The document takes care to urge against the "clericalization of the laity" so frequently warned about by Pope Francis, in which laity are urged to take up roles more typically occupied by priests. At the same, the document says that laity are called to give their lives to the mission of the Gospel and the work of the Church. Laity are called "to make a generous commitment to the service of the mission of evangelisation, first of all through the general witness of their daily lives, lived in conformity with the Gospel, in whatever environment they are in and at every level of responsibility; in a particular way, they are called to place themselves at the service of the Parish community." The guidelines also encourage a vision of deacons as ministers of service, rather than as assistants to parish priests, and of religious men and women as contributors to the evangelizing mission of a parish through the witness of their religious consecration.

5. "Outgoing dynamism." - The guidelines conclude with a call for "outgoing dynamism" that directs parishes toward an evangelizing mission, the task of the entire People of God, that walks through history as the "family of God" and that, in the synergy of its diverse members, labours for the growth of the entire ecclesial body. It urges that "the Parish might rediscover itself as a fundamental place of evangelical proclamation, of the celebration of the Eucharist, a place of fraternity and charity, from which Christian witnesses can shine for the world.

By JD Flynn, Denver Newsroom (CNA via CNUA)

PRISON MINISTRY SUNDAY

9 AUGUST 2020

PASTORAL LETTER

This Pastoral Letter to be read out either on 9th August 2020 or on any convenient Sunday as decided by the Bishop

Dear Brothers and Sisters in Jesus Christ,

Mathew Albin born and brought up in a Catholic fishermen family was 7 years old when his father was brutally murdered at sea. Hearing the terrible news, he rushed towards the shore and wept bitterly lying on his father's lifeless body. He grew lonely in the malicious world of treachery and became a street boy, wandering through the streets crying for food and craving for love. The street gangs dragged him into the world of crimes and cruelties and in course of time Albin became a notorious criminal, a hired killer much in demand, a threat to society and a challenge to the police department. However, by the providence of God he was miraculously rescued and transformed through the intervention of Fr George Kuttickal MCBS one of the pioneers of Prison Ministry India. For more than two decades Mathew Albin has been serving as the director of Shantibhavan a home for the aged, mental patients, wandering beggars and the abused. With the motto of helping, healing and caring Albin takes care of more than 100 destitute. PMI could narrate thousands of similar stories of reformation, rehabilitation and reintegration of hardcore criminals. Today when the Catholic Church celebrates the Prison Ministry Sunday let us remember and pray for prisoners all over the world especially the 4.5 lakhs of languishing in the 1412 Indian prisons, their families, victims, the officers and the volunteers who serve them.

Pope Francis

On November 7-8, 2019 Pope Francis convened an international conference of worldwide prison chaplains on Integral Human Development and Catholic Prison Pastoral Care at the Pontifical Dicastery for Promoting Integral Human Development chaired by His Eminence Peter Cardinal Turkson. During this conference Pope Francis urged those who take care of prisoners to change their outlook and approach in treating prisoners. He asked us to offer prisoners better opportunities for reformation, development and reintegration. For real social reintegration begins by guaranteeing opportunities for development, education, decent work, access to healthcare, as well as generating public spaces for civic participation. If they are prevented from regaining the full exercise of their dignity, they will once again be

exposed to the dangers of violence, insecurity, and desperation. Those prisoners, who already served their sentences for the evil committed, should not be subjected to a new social punishment with rejection and indifference. Such aversion exposes them to falling back on the same mistakes and coming back to prison.

Reform to Reintegrate

Anchoring on Pope Francis' invocation to reform and reintegrate prisoners, Prison Ministry India which works under the justice, peace and development commission of the CBCI has taken this year's Prison Ministry Sunday theme as Reform to Reintegrate. At the very outset I would like to remind you dear brothers and sisters, one of the significant teachings of Jesus, "Settle matters quickly with your adversary who is taking you to court. Do it while you are still together on the way, or your adversary may hand you over to the judge, and the judge may hand you over to the officer, and you may be thrown into prison. Truly I tell you, you will not get out until you have paid the last penny" (Mt 5, 22-23). Experience teaches us that it is better not enter into prison. Prevention is better than cure.

Eightfold Path for Prisoners' Reformation

Through the last 34 years of service to prisoners PMI developed an eightfold path to reform, rehabilitate and reintegrate prisoners. This reformation methodology begins with outreach. PMI has more than 8000 volunteers who outreach the 1412 prisons in India. You are also welcome to do prison ministry in your area. Very humbly may I remind the parish priests, trustees, religious and pious association members to take care of prisoners, their victims and families. For Jesus came to seek and save the lost (Lk 19, 10). PMI endeavors to release the deserving prisoners through legal assistance, facilitating premature release, and providing financial assistance to the needy.

Repentance and Reconciliation

The paramount task of PMI is to lead prisoners to repentance, reconciliation and reformation. As we know the most fundamental teaching of Jesus was to repent. "Repent, for the kingdom of heaven has come near" (Mt 3, 2). "Truly I tell you, unless you change and become like little children, you will never enter the kingdom of heaven" (Mt 18, 3). As St John the Baptist preached "Bear fruit worthy of repentance" Mt 3, 8). True repentance leads to reconciliation with God, society, family and self. Here comes the relevance of Jesus' teaching: "Therefore, if you are offering your gift at the altar and there remember that your brother or sister has something against you, leave your gift there in front of the altar. First go and be reconciled to them; then come and offer your gift" (Mt 5, 23-24). Repentance and reconciliation are acts of grace and a spiritual warfare therefore I kindly request

your valuable prayer and fasting for the fruitfulness of the PMI reformatory ventures. “For nothing will be impossible with God” (Lk 1, 37).

You may know that PMI has many homes to rehabilitate the released prisoners, both for men, women, children and juveniles. If you know some released prisoners who need special attention you can approach the directors of PMI rehabilitation centers. PMI also has many homes for prisoners’ children both for boys and girls in different states and are always ready to welcome more children in need. Your recommendations in this regard will highly be appreciated. I take this opportunity to extend my most warm thanks and highest appreciation to those priests, brothers and religious who serve at these homes and all those who collaborate with them spiritually and financially. PMI also assist the released prisoners with their reintegration. We facilitate them with job, marriage, family settlements, and even assisting them in constructing their houses. Like Mathew Albin thousands of released prisoners have been reintegrated into the main stream of society and I earnestly ask you to continue your prayer and support so that this challenging mission may continue to liberate and reintegrate many more.

Redemption

Reformation and reintegration reach its summit with redemption. The ultimate goal of PMI is the redemption of the lost. Jesus came not merely to seek and liberate prisoners from their bondages and dungeons but to save them. The story of the good thief illustrates this very well. The moment the good thief, Saint Dismas said, “Jesus, remember me when you come into your kingdom”. Jesus answered him, “Truly I tell you, today you will be with me in paradise.” (Lk 23, 42-43). The fundamental goal of our life is to return to God, return to paradise. Prison ministry is the best and surest way to realize this goal. “Come, you who are blessed by my Father; take your inheritance, the kingdom prepared for you since the creation of the world. ‘Truly I tell you, whatever you did for one of the least of these brothers and sisters of mine, you did for me’” (Mt 25, 34-40).

Conclusion

Through the celebration of Prison Ministry Sunday, the Church declares that prisoners are our brothers and sisters and she is ready to provide them a second chance if they are ready to repent, reconcile and renew themselves. Dear brethren behind the bars, we love you, we are with you, we pray for you and we are ready to do whatever is possible for your reformation and reintegration. Dear brothers and sisters, prison visits are equivalent to visiting Jesus for he said, “I was in prison and you visited me” (Mt 25, 36). During these Covid19 pandemic

days we pray for you in a special way. Your continued financial support for the prison ministry will highly be appreciated. PMI does the ministry trusting in the divine providence and does not promote foreign projects. Begging is the style of PMI. Our volunteers will stand outside the church with buckets expecting your collaboration. In case you need bank details, please find it in the brochure. Along with my brother bishops, I express my sincere gratitude to the dioceses, major superiors and well-wishers for your generous contributions towards this ministry and I am sure Jesus who came in search of the lost will bless you abundantly. I acknowledge and appreciate the PMI volunteers for their profound commitment in reforming and reintegrating prisoners, which all of us know, is one of the most challenging tasks. May Saint Maximilian Kolbe the patron of PMI intercede for the fruitfulness of the ministry and may Mary our blessed mother be always there to protect you.

Bishop Allwyn D’ Silva Chairman, Prison Ministry India

NECROLOGY

Rt Rev Francis Arthur Carvalho	02 08 1979
Most Rev Dr R Arulappa	02 08 1996
Most Rev Dr Louis Mathias SDB	03 08 1965
Rev Fr P C Thomas	04 08 2004
Rev Fr M Antoni Swamy	05 08 2017
Rev Fr S Antony	07 08 2001
Rev Fr P C Inniah	09 08 2000
Rev Fr K M Thomas	09 08 2017
Rev Fr Mathew Vettical	10 08 2006
Rev Fr G Susainather	12 08 2001
Rev Fr P P Lobo	15 08 1999
Rev Fr G H Lawson	22 08 1987
Rev Fr P Sebastian	22 08 2007
Rev Fr C J Mani	27 08 2001
Most Rev Dr Arul Das James	30 08 2004

May their souls rest in Peace!

திருத்தந்தை ரீராக்சீஸ் அவர்களின் பொன்மொழி...

- ❖ இளையோரே, வயது முதிர்ந்தோரை கட்டித்தழுவுங்கள்
- ❖ நன்றியுணர்வும், பாராட்டும், கிறிஸ்தவர்களின் குணநலன்கள்
- ❖ சவால்களுக்கு நடுவே, இறைவாக்கு உரைக்கும் சக்தி பிறக்கிறது
- ❖ இறைவார்த்தையை ஏற்பது, இயேசுவையே ஏற்பதாகும்
- ❖ இறையரசின் இரகசியங்கள் எளியோருக்கே வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

35-வது உலக இளைஞர் நாளுக்கான திருத்தந்தை பிரான்சிஸின் செய்தி - 2020

“இளைஞனே, நான் உனக்குச் சொல்கிறேன், எழுந்திடு” (லூக்.7:14)

அன்புள்ள இளைஞர்களே,

அக்டோபர் 2018-இல் நடந்த ஆயர் மாமன்றத்தில், இளைஞர்கள், நம்பிக்கை மற்றும் அழைத்தலை தெளிந்து தேர்தல் என்ற கருத்தில் இன்றைய உலகில் உங்கள் இடம், வாழ்வின் நோக்கத்திற்கான உங்கள் தேடல் மற்றும் இறைவனுடனான உங்கள் உறவு ஆகியவற்றைப் பிரதிபலிக்கும் செயல்முறையைத் திருஅவை மேற்கொண்டது. நான் ஜனவரி 2019-இல், பனாமாவில் நடந்த உலக இளைஞர் நாளில் உலகம் முழுவதிலுமிருந்து கூடியிருந்த, நூறாயிரக்கணக்கான உங்கள் சம காலத்தவர்களைச் சந்தித்தேன். ஆயர் மாமன்றம் மற்றும் உலக இளைஞர் நாள் போன்ற இந்த வகை நிகழ்வுகள் நாம் ‘ஒன்றாகப் பயணிக்கிறோம்’ என்ற திருஅவையின் ஒரு அடிப்படை பரிமாணத்தின் வெளிப்பாடு ஆகும்.

இறைவன் மற்றும் வாழ்வு என்னும் புதிய தொடக்கத்தை உருவாக்கக்கூடிய சவாலான பயணத்தில், ஒவ்வொரு முறையும் நாம் ஒரு முக்கியமான மைல்கல்லை அடைகிறோம். பயணங்களை மேற்கொள்ளவும், புதிய இடங்களையும் நபர்களையும் கண்டறியவும், புதிய அனுபவங்களைப் பெறவும் விரும்புகின்றீர்கள். இளைஞர்களாகிய நீங்கள் இதில் நிபுணர்கள்! அதனால் தான், 2022-இல் நடக்கவிருக்கும், (கோவித்-19 காரணமாக 2023-ஆம் ஆண்டிற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது) நம் கண்டங்களுக்கு இடையிலான திருப்பயணத்தின் இலக்காக போர்ச்சுகலின் தலைநகரான லிஸ்பன் நகரத்தை நான் தேர்வு செய்துள்ளேன். லிஸ்பனில் இருந்து, பதினைந்தாம் மற்றும் பதினாறாம் நூற்றாண்டுகளில், ஏராளமான மறைபரப்பாளர்கள் உட்பட ஏராளமான இளைஞர்கள், அறியப்படாத நாடுகளுக்கு இயேசுவைப் பற்றிய தங்கள் அனுபவத்தை மற்ற மக்களுடனும், நாடுகளுடனும், பகிர்ந்து கொள்ள புறப்பட்டனர். லிஸ்பன் உலக இளைஞர் நாளின் கருப்பொருள்: “மரியா எழுந்து விரைந்து சென்றார்” (லூக்.1:39). இடைப்பட்ட இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில், மற்ற இரண்டு விவிலிய வார்த்தைகளை உங்களுடன் தியானிக்க விரும்புகிறேன்: 2020-ஆம் ஆண்டிற்கு, “இளைஞனே, நான் உனக்குச் சொல்கிறேன், எழுந்திடு” (லூக்.7:14) மற்றும் 2021-க்கு, “எழுந்து நிமிர்ந்து நில். நீ கண்டதை சான்று பகரவே என் ஊழியனாகவும், சாட்சியாகவும் உன்னை ஏற்படுத்தினேன்”. (திபணி.26:16).

“எழு” அல்லது “எழுந்து நில்” என்னும் வினைச்சொல் மூன்று கருப்பொருள்களிலும் உள்ளதை நம்மால் காண முடிகிறது. இந்த வார்த்தைகள் உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் புதிய வாழ்க்கைக்கு விழித்தெழுதல் பற்றியும் பேசுகின்றன. 2018-இல் நான் ஆயர் மாமன்றத்தை தொடர்ந்து நான் வழங்கிய ‘கிறிஸ்து வாழ்கிறார்’ என்னும் திருத்தூது ஊக்கவுரையிலும் தொடர்ந்து தோன்றும் சொற்கள். இவை உங்கள் வாழ்க்கைப் பாதையை வெளிச்சமாக்கும் ஒரு விளக்காக திருஅவை உங்களுக்கு வழங்குகிறது.

நம்மை லிஸ்பனுக்கு அழைத்து வரும் இப்பயணம் இந்த இரண்டு ஆவணங்களையும் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும், இளைஞர்களை வழிநடத்தும் பணியில் தங்களை ஈடுபடுத்துவோரின் பணிக்கு வழிகாட்டவும் திருஅவையின் ஒரு பெரிய முயற்சியுடன் ஒத்துப்போகும் என்று நான் உண்மையிலேயே நம்புகிறேன்.

இப்போது இந்த ஆண்டின் கருப்பொருளை நோக்கி வருவோம்: “இளைஞனே, நான் உனக்குச் சொல்கிறேன், எழுந்திடு” (லூக்.7:14). நற்செய்தியின் இந்த இறைச்சொற்களை கிறிஸ்து வாழ்கிறார் (எண் 20). இல் குறிப்பிட்டுள்ளேன். நீங்கள் உங்களது உள்ளூரம், உங்கள் கணவுகள், உங்கள் பேரார்வம், உங்களது எதிலும் நலமே காணும் நம்பிக்கைவாதம், மற்றும் உங்களது தாராளகுணம் ஆகியவற்றை இழந்திருந்தால், அன்று அந்த விதவையின் உயிரிழந்த மகனுக்கு முன்பு நின்ற இயேசு, உங்களுக்கு முன்பும் நிற்கிறார். அவருடைய உயிர்ப்பின் முழு ஆற்றலுடன் உங்களிடம், “இளைஞனே, நான் உனக்குச் சொல்கிறேன், எழுந்திடு” என்று உங்களிடம் சொல்கிறார்.

கலிலேயாவில் உள்ள நயின் நகரத்திற்குள், ஒரு விதவை தாயின் ஒரே மகனான இளைஞனின் இறுதி ஊர்வலத்தில் இயேசு எப்படி நுழைந்தார் என்று விவிலியத்தில் அந்த பகுதி நமக்குக் கூறுகிறது. அப்பெண்ணின் மன வருத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட இயேசு, அற்புதமாக அவளின் மகனை உயிர்ப்பித்தார். இந்த அதிசயம் சில வார்த்தைகள் மற்றும் சைகைகளுக்குப் பிறகு நிகழ்ந்தது: அவரைக் கண்ட ஆண்டவர், அவர்மீது பரிவுகொண்டு, “அழாதீர்” என்றார். அருகில் சென்று பாதையைத் தொட்டார். அதைத் தூக்கிச் சென்றவர்கள் நின்றார்கள். அப்பொழுது அவர், “இளைஞனே, நான் உனக்குச் சொல்கிறேன், எழுந்திடு” என்றார்.” (லூக்.7:13-14). இறைவனின் இந்த வார்த்தைகளையும் சைகைகளையும் தியானிக்க சிறிது நேரம் ஒதுக்குவோம்.

வலியையும் இறப்பையும் காணும் திறன்:

இந்த இறுதி ஊர்வலத்தை இயேசு கவனமாகப் பார்க்கிறார். கூட்டத்தின் நடுவே, அவர் மிகுந்த வேதனையுடன் காட்சியளிக்கும் ஒரு பெண்ணின் முகத்தைக் காண்கிறார். கூர்ந்து பார்க்கும் அவரது திறன் புதிய வாழ்க்கையின் ஆதாரமான சந்திப்பை உருவாக்குகிறது. சில வார்த்தைகள் தேவைப்படுகின்றன.

என்னுடைய பார்க்கும் திறன் எப்படி உள்ளது? நான் பார்க்கும்போது கவனமாகப் பார்க்கிறேனா? அல்லது ஆயிரம் புகைப்படங்களைச் சமூக வலைத்தளத்தில் என் கைப்பேசியில் பார்க்கும் போது வேகமாக உருட்டுவதைப்போல என் பார்வை உள்ளதா? எத்தனையோ முறை நாம் உண்மையான நிகழ்வுகளை அனுபவிக்காமல் வெறும் பார்வையாளர்களாக மட்டும் இருந்து விடுகிறோம். நாம் கைப்பேசியில் புகைப்படம் எடுக்கும் போது சில நேரங்களில் நம் எதிர்வினை நாம் அதில் சம்மந்தப்பட்டவர்களின் கண்களை உற்றுநோக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றியே கவலை கொள்வதில்லை.

நம்மைச் சுற்றியுள்ள, ஆனால் சில சமயங்களில் நமக்குள்ளும், இறப்பின் உண்மைகளை அதாவது உடல், ஆன்மீகம், உணர்ச்சி, சமூகம் போன்றவைகளைக் நாம் காணலாம். நாம் அவர்களை உண்மையிலேயே கவனிக்கிறோமா, அல்லது அவை நமக்கு நடக்கட்டும் என விட்டு விடுகிறோமா? வாழ்க்கையை மீட்டெடுக்க நாம் ஏதாவது செய்ய முடியுமா?

உங்கள் வயதையொத்தவர்கள் அனுபவிக்கும் எதிர்மறையான சூழ்நிலைகள் அனைத்தையும் நீங்களும் அனுபவிக்கிறீர்கள் என நான் நினைக்கிறேன். சிலர் தற்போதைய தருணத்தில் எல்லாவற்றையும் பங்கிட்டுக் கொண்டு தீவிர அனுபவங்களில் தங்கள் உயிரைப் பணயம் வைத்துக்கொள்கிறார்கள். வேறு சிலர் “இறந்தவர்கள்”, ஏனெனில் அவர்கள் நம்பிக்கையற்றவர்களாக உணர்கிறார்கள். “என் நண்பர்களில் சிலர் ஈடுபாட்டுடன் செயல்படும் விருப்பம் குறைந்தவர்களாகவும், எழுந்து நடக்க தைரியம் குறைந்தவர்களாக இருப்பதை நான் காண்கிறேன்” என ஒரு இளம் பெண் என்னிடம் கூறினார். மனஅழுத்தம் இளைஞர்களிடம் மிக அதிகமாக இருப்பது வருத்தத்தை அளிக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் அவர்கள் தங்கள் உயிரையே மாய்த்துக் கொள்ளும் நிலை ஏற்படுகிறது. அக்கறையின்மை ஆட்சி செய்யும் எத்தனை சூழ்நிலைகள் உள்ளன, அங்கு மக்கள் வேதனை, மன உளைச்சலின் படுகுழியில் மூழ்கி விடுகிறார்கள். எத்தனை இளைஞர்கள் தங்கள் வேண்டுமோகளைக் கேட்க யாரும் இல்லாமல் அழுகிறார்கள்! அதற்கு பதிலாக, அவர்கள் யாரையும் அல்லது வேறு எதைப் பற்றியும் கவலைப்படாமல், தங்கள் சொந்த “மகிழ்ச்சியான நேரத்தை” அனுபவிக்கும் நோக்கத்தில் தங்கள் கவனத்தைச் சிதறடித்துக் கொண்டு யாரையும், எதைப் பற்றியும் கவலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள்.

மற்றவர்கள் மேலோட்டமான விஷயங்களால் தங்கள் வாழ்க்கையை வீணடிக்கிறார்கள், அவர்கள் உயிருடன் இருக்கிறார்கள் என்று நினைத்து உண்மையில் அவர்கள் இறந்துவிட்டார்கள் (திவெ.3:1). இருபது வயதில், அவர்கள் ஏற்கனவே தங்கள் வாழ்க்கையை தங்கள் உண்மையான கண்ணியத்துடன் உயர்த்துவதற்குப் பதிலாக, தங்கள் வாழ்க்கையை கீழ்நோக்கி இழுத்துக் கொள்கிறார்கள். நிறைவாழ்வை நோக்கி செல்வதற்குப் பதில் ஒரு நிமிட பொழுதுபோக்கு என்னும் மனநிறைவைத் தேடுகிறார்கள், மற்றவர்களிடமிருந்து கவனத்தையும் பாசத்தையும் எதிர்பார்க்கும் ஒரு விரைவான தருணம்... என தங்களின் வாழ்வை குறைத்துக் கொள்கிறார்கள். மற்றும் இளைஞர்களையும் பெரியவர்களையும் ஒரே மாதிரியாகப் பாதிக்கும் பரவலாக வளர்ந்து வரும் எண்மின் தற்காதலும் ஒரே மாதிரியாகவே உள்ளது. எல்லா மக்களும் இந்த வழியில் வாழ்கிறார்கள்! அவர்களில் சிலர் பொருள் முதல்வாதத்தை முதன்மையாய்க் கொண்டு தங்களைச் சுற்றியுள்ள அனைவரையும் பற்றி அக்கறையில்லாமல், பணம் சம்பாதிப்பதை மட்டுமே தங்கள் வாழ்வில் ஒரே நோக்கமாகக் கொண்டு வாழ்கிறார்கள். வாழ்வின் நீண்ட ஓட்டத்தில் மகிழ்ச்சியற்ற தன்மை, அக்கறையின்மை வாழ்க்கையில் சலிப்பு, வெறுமை மற்றும் விரக்தி, சோர்வு ஆகிய உணர்வுகள் தவிர்க்க முடியாததாய் மாறி விடுகிறது.

நாம் அக் கறை கொண்டவற்றில், நாம் அர்ப்பணத் தோடு செயல்படுகின்றவற்றில் நாம் விரும்பிய முடிவுகளைக் காணாதிருப்பதும் எதிர்மறையான சூழ்நிலைகள் ஏற்படுத்திய தனிப்பட்ட தோல்வியின் விளைவாகவும் இருக்கலாம். இது பள்ளியிலோ, கலை, மற்றும் விளையாட்டு போன்ற நம் இலக்கிலோசூட இருக்கலாம்... நம் கனவின் முடிவு நம்மை செத்தவர்களாகக்கூட உணர வைக்கலாம். ஆனால் தோல்விகள் என்பது ஒவ்வொரு மனிதனின் அங்கமாகும் சில நேரங்களில் அவை நமக்கு ஆசியாகவும் மாறலாம்! எப்போதாவது அல்ல, நமக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் என்று நினைத்த ஒன்று ஒரு மாயை, ஒரு சிலை என்பதை நிரூபிக்கிறது. சிலைகள் எங்களிடமிருந்து எல்லாவற்றையும் கோருகின்றன. அவைகள் நம்மை அடிமைப்படுத்துகின்றன, ஆனால் அவைகள் நமக்கு எதையும் திருப்பிக் கொடுப்பதில்லை. இறுதியில் அவை சரிந்து, தூசி மேகத்தை மட்டுமே விட்டு விடுகின்றன. தோல்வி, அது நம் சிலைகளை உடைக்கச் செய்தால், அது ஒரு நல்ல விஷயம், அதில் பல துன்பங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதைப்போல ஒரு இளைஞன் உடல் அல்லது தார்மீக இறப்பு என பல சூழ்நிலைகளைச் சந்திக்கலாம். போதை, குற்றம், வறுமை அல்லது கடுமையான நோய் என நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் இதுபோல கொடிய நிலை உங்களுக்கோ, உங்களுக்கு நெருக்கமானவர்களுக்கோ இப்போதோ அல்லது முன்போ நிகழ்ந்துள்ளது பற்றி சிந்திக்கும் பொறுப்பை உங்களிடமே விட்டு விடுகிறேன். அதே வேளையில், நற்செய்தியில் உள்ள இளைஞன் உண்மையிலேயே இறந்துவிட்டான் என்பதை நினைவில் கொள்ளும்படி நான் உங்களிடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன், ஆனால் அவர் மீண்டும் உயிரோடு வர முடிந்தது, ஏனெனில் அவர் உயிர்வாழ வேண்டும் என ஒருவர் கருதினார். இது இன்றும் ஒவ்வொரு நாளும் நமக்கும் நிகழலாம். பரிவு கொள்ள வேண்டும்:

மற்றவர்களின் அனுபவிக்கும் வலியைத் தாங்களே தங்களைத் தீவிரமாகத் தொடரப்பட்டதால் அனுபவிக்கப்பட்ட உணர்வுகளைப் பற்றி மறைநூல் பெரும்பாலும் பேசுகிறது. இயேசுவின் சொந்த உணர்வுகள் அவரைத் மற்றவர்களின் வாழ்வைப் பகிர்ச் செய்தது. அவர் பிறர் வலியைத் தம் வலியாக ஏற்றுக் கொண்டார். அந்த தாயின் வருத்தத்தை அவருடையதாக்கிக் கொண்டார். அந்த இளம் மகனின் இறப்பையும் அவருடையதாக்கிக் கொண்டார்.

இளைஞர்களாகிய, நீங்கள் பரிவு கொண்டவர்கள் என்பதை மீண்டும் மீண்டும் காட்டியுள்ளீர்கள். சூழ்நிலைகள் கோரிய போதெல்லாம் தாராளமாக உதவி வழங்கிய உங்கள் அனைவரையும் நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். புகம்பம் அல்லது வெள்ளம் என எந்த பேரழிவு ஏற்பட்டபோதிலும் இளம் தன்னார்வலர்களாகிய நீங்கள் உதவிக்கரம் நீட்ட முன்வந்தீர்கள். சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாப்பதில் அக்கறை கொண்ட இளைஞர்கள் அணிதிரண்டது பூமியின் அழகையைக் கேட்கும் திறன் கொண்டவர்கள் என்பதற்குத் சாட்சியாகும்.

அன்புள்ள இளைஞர்களே, இந்த உணர்திறனைக் கொள்ளையடிக்க வேண்டாம்! துன்பப்படுபவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு நீங்கள் எப்போதும் கவனமாக இருங்கள், இன்றைய உலகில் அழுது இறப்பவர்களின் உணர்வுகளால் நகர்த்தப்படுங்கள். “வாழ்க்கையின் சில உண்மைகள் கண்ணீரால் தூய்மைப்படுத்தப்பட்ட கண்களால் மட்டுமே பார்க்க முடியும்” (கிறிஸ்து வாழ்கிறார், 76) அழுவாரோடு உங்களால் அழ முடியும் என்றால் நீங்கள் உண்மையான மகிழ்ச்சியை கண்டடைவீர்கள். உங்கள் சமகாலத்தவர்களில் பலர் வன்முறை மற்றும் துன்புறுத்தலுக்கு ஆளாகி பின் தங்கிய நிலையில் உள்ளனர். அவர்களின் காயங்கள் உங்களுடையதாகட்டும். நீங்கள் இவ்வுலகில் நம்பிக்கையின் சாட்சிகளாவீர்கள். “எழுந்திருங்கள், நீங்கள் தனியாக இல்லை” என உங்கள் சகோதரர் அல்லது சகோதரியிடம் உங்களால் சொல்ல முடியும். நம் தந்தையாகிய இறைவன் நம்மை அன்பு செய்கிறார் எனவும், இயேசு தன் கைகளை நீட்டி நம்மை உயர்த்துவார் எனவும் அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள உங்களால் உதவ முடியும்.

தொட முன் வாருங்கள்:

இறுதி ஊர்வலத்தை இயேசு நிறுத்துகிறார். அவர் நெருங்கி வந்து தனது நெருக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். நெருக்கம் இவ்வாறு இன்னொருவரின் வாழ்க்கையை மீட்டெடுக்கும் தைரியமான செயலாக மாறுகிறது. ஒரு இறைவாக்கினரின் சைகை. உயிருள்ள இயேசுவின் தொடுதல் வாழ்க்கையைத் தெரிவிக்கிறது. அந்த இளைஞனின் இறந்த உடலில் தூய ஆவியாரை ஊற்றி, அவரை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கும் தொடுதல் அது. அந்த தொடுதல் அனைத்து காயங்களையும் விரக்தியையும் ஊடுருவுகிறது. இது கடவுளின் தொடுதல், உண்மையான மனித அன்பிலும் ஒரு தொடுதல் உணரப்படுகிறது, இது கற்பனை செய்யமுடியாத சுதந்திரம் மற்றும் புதிய வாழ்க்கையின் முழுமையைத் திறக்கும் ஒரு தொடுதல். இயேசுவின் இந்த சைகையின் செயல்திறன் கணக்கிட முடியாதது. நெருக்கமான ஒரு அறிகுறி, எளிமையான மற்றும் உறுதியான, உயிர்த்தெழுதல் சக்திகளை எழுப்ப முடியும் என்பதை இது நமக்கு நினைவுபடுத்துகிறது.

இளைஞர்களாகிய நீங்கள் சந்திக்கும் வலி மற்றும் இறப்பின் உண்மைகளை நெருங்க முடிகிறது. இயேசுவைப் போலவே நீங்களும் அவர்களைத் தொட்டு புதிய வாழ்க்கையையும் கொண்டு வரலாம், தூய ஆவியாருக்கு நன்றி. ஆனால், அவருடைய அன்பினால் நீங்கள் முதலில் தொடப்பட்டால், அவர் செய்த நற்குணத்தின் அனுபவத்தால் உங்கள் இதயம் உருகினால் மட்டுமே, ஒவ்வொரு உயிரினத்தின் மீதும்- குறிப்பாக பசியையும் தாகத்தையும் அனுபவிக்கும், அல்லது நோய்வாய்ப்பட்ட அல்லது நிர்வாணமாக அல்லது சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் நம் சகோதர சகோதரிகளிடம் கடவுளின் அளவற்ற அன்பை நீங்கள் உணர முடியும், அவர் செய்வது போலவே நீங்களும் அவர்களிடம் நெருங்கி வர முடியும். அவர் செய்வதைப் போலவே நீங்கள் அவர்களைத் தொடவும், உள்ளார்ந்த இறந்த, துன்பத்தையும் நம்பிக்கையையும் எதிர்நோக்கையும் தொலைத்த உங்கள் நண்பர்களின் வாழ்க்கைக்கு உயிரைக் கொணர முடியும்.

“இளைஞனே, நான் உனக்கு சொல்கிறேன், எழுந்திரு”

நயினில் இயேசு உயிர்ப்பித்த இளைஞனின் பெயர் நற்செய்தியில் குறிப்பிடப்படவில்லை. இது ஒவ்வொரு வாசகரையும் அவருடன் அடையாளம் காண அழைக்கிறது. உங்களிடம், என்னிடம், நம் ஒவ்வொருவரிடமும் இயேசு கூறுகிறார்: “எழுந்திரு”. கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் தொடர்ந்து வீழ்ந்தாலும் மீண்டும் எழுந்திருக்க வேண்டும் என்பதை நாம் நன்கு அறிவோம். பயணம் செய்யாத மக்கள் ஒருபோதும் விழ மாட்டார்கள் மீண்டும், அவர்கள் முன்னேறவும் மாட்டார்கள். அதனால்தான் இயேசு நமக்கு அளிக்கும் உதவியை ஏற்றுக்கொண்டு இறைவன் மீது நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். முதல்படி, நாம் எழுந்து, இயேசு நமக்குக் கொடுக்கும் புதிய வாழ்க்கை நல்லதும், மதிப்புக்குரியதும் என்பதை உணர வேண்டும். எதிர்காலத்திற்கான எங்கள் பயணத்தில் எப்போதும் நம் பக்கத்தில் இருக்கும் ஒருவரால் அது நீடிக்கப்படுகிறது. இந்த வாழ்க்கையை கண்ணியமாகவும் அர்த்தமுள்ளதாகவும் வாழ இயேசு நமக்கு உதவுகிறார்.

இந்த வாழ்க்கை உண்மையில் ஒரு புதிய படைப்பு, ஒரு புதிய பிறப்பு, ஒரு வகையான உளவியல் நிலைமை மட்டுமல்ல. ஒருவேளை, கடினமான காலங்களில், இப்போதெல்லாம் மிகவும் நாகரீகமாக அந்த “மந்திர” சூத்திரங்களை மக்கள் மீண்டும் மீண்டும் கேட்டிருக்கிறார்கள், எல்லாவற்றையும் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டிய சூத்திரங்கள்: “நீங்கள் உங்களை நம்ப வேண்டும்”, “உங்கள் உளவளங்களை நீங்கள் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்”, “உங்கள் நேர்நிலை ஆற்றலை நீங்கள் உணர வேண்டும்”... ஆனால் இவை வெறும் சொற்கள் அவர்கள் உண்மையிலேயே “உள்ளே இறந்த” ஒருவருக்கு வேலை செய்ய மாட்டார்கள். இயேசுவின் வார்த்தைக்கு ஆழமான அதிர்வு உள்ளது. அது எல்லையற்ற ஆழத்திற்குச் செல்கிறது. இது ஒரு தெய்வீக மற்றும் ஆக்கபூர்வமான சொல், இது மட்டுமே இறந்தவர்களை உயிர்ப்பிக்க முடியும்.

புதிய வாழ்க்கையை “உயிர்த்தெழுந்தவர்கள்” என்று வாழ்வது

அந்த இளைஞன் “பேச ஆரம்பித்தான்” என்று நற்செய்தி சொல்கிறது (லூக்.7:15). இயேசுவால் வாழ்க்கை தொடப்பட்டு மீட்டெடுக்கப்பட்டவர்கள் உடனடியாகப் பேசுகிறார்கள், அவர்களின் ஆளுமை, ஆசைகள், தேவைகள் மற்றும் கனவுகள் என தயக்கமின்றி அவர்களுக்குள் என்ன நடந்தது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறார்கள் இதற்கு முன்னர் அவர்களால் இதை ஒருபோதும் செய்ய முடியவில்லை, ஏனென்றால் யாராலும் புரிந்து கொள்ள முடியாது என்று அவர்கள் நினைத்ததையெல்லாம் இப்போது வெளிப்படுத்த முடிகிறது. மற்றவர்களுடன் பேசுவதும் உறவு கொள்வதைக் குறிக்கிறது. நாம் ‘இறந்தபோது’, நாம் நம்மை மூடிக்கொண்டிருக்கிறோம். எங்கள் உறவுகள் முறிந்து போகின்றன, அல்லது மேலோட்டமானவை, தவறானவை, பாசாங்குத்தனமானவை. இயேசு நம்மை உயிர்ப்பிக்கும்போது, அவர் நம்மை மற்றவர்களுக்கு “கொடுக்கிறார்” (உக. எ.15).

இன்று, நாங்கள் பெரும்பாலும் “இணைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்” ஆனால் தொடர்பு கொள்ளவில்லை. மின் சாதனங்களின் கண்மூடித்தனமான பயன்பாடு நம்மை தொடர்ந்து திரையில் ஒட்ட வைக்கும். இந்த செய்தியுடன், இளைஞர்களே, “எழுந்திரு” என்ற இயேசுவின் கட்டளையின் அடிப்படையில் ஒரு கலாச்சார மாற்றத்திற்கு அழைப்பு விடுப்பதில் நான் உங்களுடன் சேர விரும்புகிறேன். இளைஞர்களைத் தனிமைப்படுத்தி மெய்நிகர் உலகங்களுக்குத் திரும்பச் செய்யும் ஒரு கலாச்சாரத்தில், இயேசுவின்

அழைப்பைப் பரப்புவோம்: “எழுந்திரு!” மெய்நிகரைவிட மிக அதிகமான ஒரு யதார்த்தத்தைத் தழுவுவதற்கு அவர் நம்மை அழைக்கிறார். இது தொழில்நுட்பத்தை நிராகரிப்பதை உள்ளடக்கியது அல்ல, மாறாக அதை ஒரு வழிமுறையாகப் பயன்படுத்துகிறது, ஆனால் ஒரு முடிவாக அல்ல. “எழுந்திரு!” “கனவு”, “ஒரு ஆபத்து”, “உலகை மாற்றுவதில் உறுதியாக இருக்க வேண்டும்”, உங்கள் நம்பிக்கைகள் மற்றும் விருப்பங்களை மீண்டும் புதுப்பிக்க, மற்றும் வானம், நட்சத்திரங்கள் மற்றும் உங்களைச் சுற்றியுள்ள உலகத்தைப் பற்றி சிந்திக்க ஒரு அழைப்பு. “எழுந்து நீங்கள் என்ன ஆக வேண்டுமோ அவ்வாறு ஆகுங்கள்!” இது எங்கள் செய்தி என்றால், பல இளைஞர்கள் சலிப்பாகவும் களைப்பாகவும் இருப்பதை நிறுத்துவார்கள், மேலும் அவர்களின் முகம் உயிருடன் வந்து எந்த மெய்நிகர் யதார்த்தத்தையும் விட அழகாக இருக்கும். நீங்கள் உயிரைக் கொடுத்தால், அதைப் பெற யாராவது இருப்பார்கள். ஒரு இளம் பெண் ஒருமுறை கூறியது போல்: “நீங்கள் அழகாக ஒன்றைக் காணும்போது உங்கள் படுக்கை யிலிருந்து இறங்கி, இதேபோன்ற ஒன்றை முயற்சி செய்து பாருங்கள்”. அழகு ஆர்வத்தை எழுப்புகிறது. ஒரு இளைஞன் எதையாவது பற்றி ஆர்வமாக இருந்தால், அல்லது இன்னும் சிறப்பாக, ஒருவரைப் பற்றி இருந்தால், அவன் அல்லது அவள் எழுந்து பெரிய காரியங்களைச் செய்யத் தொடங்குவார்கள். இளைஞர்கள் இறந்தேதாரிடமிருந்து எழுந்து, இயேசுவுக்கு சாட்சிகளாக மாறி, தங்கள் வாழ்க்கையை அவருக்காக அர்ப்பணிப்பார்கள்.

அன்புள்ள இளைஞர்களே, உங்கள் உணர்வுகள் மற்றும் கனவுகள் என்ன? அவர்களுக்கு இலவச கட்டுப்பாட்டைக் கொடுங்கள், அவற்றின் மூலம், உலகம், திருஅவை மற்றும் பிற இளைஞர்களுக்கு ஆவி, கலைகள் அல்லது சமுதாயத்தில் இருந்தாலும் அழகாக ஏதாவது ஒன்றை வழங்குங்கள். நான் ஒரு முறை என் தாய்மொழியில் சொன்னதை மீண்டும் சொல்கிறேன்: நற்செய்தியை பரப்புங்கள்! உங்கள் குரல்களைக் கேட்கச் செய்யுங்கள்! “இயேசு தன்னைப் பற்றி மட்டுமே அக்கறை கொண்டிருந்த ஒருவராக இருந்திருந்தால், விதவையின் மகன் எழுப்பப்பட்டிருக்க மாட்டார்” என்று சொன்ன மற்றொரு இளைஞரை நான் நினைவில் கொள்கிறேன். அந்த இளைஞனின் உயிர்த்தெழுதல் அவரை தனது தாயிடம் மீட்டெடுத்தது. அந்தப் பெண்ணில், நம் அன்னை மரியாவின் உருவத்தைக் காணலாம், அவரிடம் நம் உலகின் அனைத்து இளைஞர்களையும் ஒப்படைக்கிறோம். அவரால், விதிவிலக்கு இல்லாமல், ஒவ்வொரு இளைஞரையும் கனிவான அன்போடு வரவேற்க விரும்பும் திருஅவையையும் அவரில் நாம் அடையாளம் காணலாம்.

ஆகவே திருஅவைக்காக அன்னை மரியாவின் பரிந்துரையை வேண்டிக்கொள்வோம், அவள் எப்போதும் இறந்த குழந்தைகளுக்கு ஒரு தாயாக இருக்கக்கூடும், அவர்களுக்காக அழுகிறாள், அவர்கள் வாழ்க்கையில் மீட்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறோம். இறக்கும் அவளுடைய ஒவ்வொரு குழந்தைகளிலும், திருஅவையும் இறந்துவிடுகிறது, மேலும் அவளுடைய ஒவ்வொரு குழந்தைகளிலும், திருஅவையும் எழுகிறது.

உங்கள் பயணத்திற்கு நான் ஆசி வழங்குகிறேன். எனக்காக மன்றாட மறக்க வேண்டாம் என்று தயவுசெய்து நான் உங்களிடம் கேட்கிறேன்.

உரோம், புனித யோவான் லாத்தரன், 11 பிப்ரவரி 2020, புனித லூர்து அன்னை நினைவு.

திருத்தந்தை பிரான்சிஸ்

தமிழ்நாடு இளைஞர் ஊடகப் பணி ஆகத்து 2020 - இளைஞர் திங்களுக்கான செயல்திட்டங்கள்

தமிழ்நாடு அளவில் செயல்படுத்த உள்ள செயல்பாடுகள்

நாள்	செயல்பாடு
2	தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்து ஆண், பெண் இளைஞர்களும் ஒரே DP-ஐ அன்று ஒருநாள் மட்டும் வைத்தல். வழிபாட்டு குறிப்புகளை நம்வாழ்வு, தமிழகத் திருவழிபாட்டுக் குழுவுடன் இணைந்து ஒருங்கிணைத்து இல்லங்களிலும், கோயில்களிலும், இளைஞர் இயக்கக் கூட்டங்களிலும் செபிக்க வழிகாட்டுதல்
15	பணிக்குழுத் தலைவர் ஆயரின் இளைஞர் திங்கள் செய்தி (வலையொளியில் பதிவேற்றுதல்)
16	பணிக்குழுச் செயலர், முன்னாள் செயலர்கள், இளைஞர் பணியில் ஆர்வமுள்ளவர்களது செய்தி (வலையொளி)
23	இணைய வழி பொதுக்கூட்டம் (மண்சார் பண்பாடு காக்க எழுவீர்!) ஆகத்து திங்கள் முழுவதும் ஒரு புலனம் படத்தினை WhatsApp Poster-ஐ உருவாக்கி அதனை கீச்சகம் (Twitter), படவரி (Instagram), முகநூல் பக்கம் (Facebook Page) ஆகியவற்றில் பகிர்ந்து கொள்ளுதல்.

மறைமாவட்டங்களில் செயல்படுத்த வேண்டிய செயல்பாடுகள்

9	தல ஆயரின் செய்தி
15	அன்னையின் விண்ணேற்பு பெருவிழா - மரியன்னையின் மன்றாட்டு மாலையினை இளைஞர்களை வைத்து பாடச் செய்து பதிவேற்றுதல்
23	இணைய வழி பயிற்சி
30	இணைய வழி பொதுக்கூட்டம்

சிறப்புச் செயல்பாடுகள்:

1. பேரிடர்களை எதிர்கொண்ட இளைஞர்கள், முன்னாள் இளைஞர்களது சான்றுகள் - வலையொளியில் (YouTube) பதிவேற்றுதல்

2. மரக்கன்றுகளுக்கான நாற்றாங்கால் தோட்டம் உருவாக்குதல் - கீச்சகம் (Twitter), படவரி (Instagram), முகநூல் பக்கம் (Facebook Page) ஆகியவற்றில் பகிர்ந்து கொள்ளுதல்.

3. நோய் எதிர்ப்பு ஆற்றலை வளர்த்தெடுக்க வெற்றிலை, கடலைமிட்டாய் வழங்குதல், ஹோமியோபதி மருந்து வழங்குதல்

4. மக்களுக்கு எதிரான திட்டங்களை எதிர்த்து பல வடிவங்களில் போராட்டங்கள் மேற்கொள்ளுதல், விழிப்புணர்வு பாடல்களைக் காணொளி வடிவில் உருவாக்குதல்

பரவலாக்கம் செய்ய

1. சூலை 28-க்குள்ளாகப் புலனக் குழுக்களை மறை மாவட்டங்களில் உருவாக்குதல். (குறைந்தது 5 குழுக்கள் - 1000 ஆண், பெண் இளைஞர்கள்)
2. அவர்களது மின்னஞ்சல் முகவரிகளைச் சேகரித்து, தமிழக அளவில் முன்னெடுக்கப்படும் அனைத்து ஊடகச் செயல்பாடுகளையும் பகிர்ந்து கொள்ளுதல்
3. ஆகத்து திங்களில் தமிழ்நாடு, மறைமாவட்டங்களில், துறவியர் அவைகளில் மேற்கொள்ளப்படும் அனைத்து சமூக ஊடகச் செயல்பாடுகளையும் #இளைஞர்_ஆண்டு_2020, #YearofYouth2020 என்ற கொத்துக்குறியீடுகளை (hashtag) மட்டும் பயன்படுத்துதல்.

ஆகத்து 2020 - இளைஞர் திங்கள் சிறப்பு நாட்கள்

1. புனித அல்போன்ஸ் மரிய லிகோரி
2. இளைஞர் ஞாயிறு (தமிழகத் திருஅவை), நட்பு நாள், தனிநாயகம் அடிகளார் பிறந்த நாள்
4. புனித ஜான் மரிய வியான்னி
6. ஆண்டவரின் தோற்ற மாற்றப் பெருவிழா, பிரோசிமா நாள்
7. இரவீந்தரநாத் தாகூர் நினைவு நாள்
8. வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் தொடங்கிய நாள்
9. பூர்வகுடிகளுக்கான பன்னாட்டு நாள்,
10. புனித லாரன்ஸ், கறுப்பு நாள் (தலித் கிறித்தவர்களுக்கான பட்டியலின உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட நாள்)
12. பன்னாட்டு இளைஞர் நாள்
13. பன்னாட்டு இடக்கையாளர் நாள், பிடல் காஸ்ட்ரோ பிறந்த நாள்
14. புனித மாக்ஸிமிலியன் மரிய கோல்பே
15. அன்னையின் விண்ணேற்பு பெருவிழா, நாட்டின் விடுதலை நாள், அருளாளர் இசிதோர் பக்கன்ஜா
18. சுபாஷ் சந்திரபோஸ் நினைவு
19. உலக மாந்தநேய நாள், உலக ஒளிப்பட (புகைப்பட) நாள்
20. நாராயண குரு பிறந்த நாள்
21. உலக மூத்த குடிமக்கள் நாள்
22. அரசியான கன்னி மரியா, சென்னை உருவான நாள்
23. அடிமை வணிகத்தையும் அதன் ஒழிப்பையும் நினைவுபடுத்தும் பன்னாட்டு நாள்
24. யாசர் அராபத் பிறந்த நாள்
26. பெண்களின் சமத்துவ நாள், புனித அன்னை தெரசா பிறந்த நாள், திரு.வி.க. பிறந்த நாள், அருளாளர் செ.:ப்பெரினோ நமுன்குரா
27. புனித மோனிக்கா
28. புனித அகுஸ்தின், இராபர்ட் கால்டுவெல் நினைவு நாள், அய்யன் காளி பிறந்த நாள்
29. புனித திருமுழுக்கு யோவானின் பாடுகள், அணுசக்தி சோதனைகளுக்கு எதிரான பன்னாட்டு நாள், தேசிய விளையாட்டு நாள்
30. அனைத்துலக காணாமற்போனோர் நாள்
31. தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதர் நினைவு நாள்

அருள்தந்தை B K பிரான்ஸ் சேவியர் அவர்களின் இறைவனை நோக்கிய இறுதிப் பயணம்

‘வாழ்ந்தாலும் நாம் ஆண்டவருக்கென்றே வாழ்கிறோம். இறந்தாலும் ஆண்டவருக்கென்றே இறக்கிறோம். ஆகவே, வாழ்ந்தாலும், இறந்தாலும் நான் ஆண்டவருக்கே உரியவர்களாய் இருக்கிறோம்.’ (உரோ.14:8)

‘நான் நல்லதொரு போராட்டத்தில் ஈடுபட்டேன். என் ஓட்டத்தை முடித்து விட்டேன். விசுவாசத்தைக் காத்துக் கொண்டேன். இனி எனக்கென வைக்கப்பட்டிருப்பது, நேரிய வாழ்வுக்கான வெற்றி வாகையே. அதை இறுதி நாளில் ஆண்டவர் எனக்குத் தருவார்’ என்ற இறைவார்த்தைக்கேற்ப 59 ஆண்டுகளாக நம்மிடையே இம்மண்ணிலாகிய வாழ்ந்து, இறைவனடி இணைந்துள்ள நம் அனைவரின் பாசத்திற்கு உரியவரான அருள்தந்தை B K பிரான்ஸ் சேவியர் அவர்களை பற்றி சில வரிகள்...

அருள்தந்தை B K பிரான்ஸ் சேவியர் அவர்கள் திரு B R கொன்டியல் நாயுடு திருமதி G J சுஜானா அவர்களின் தம்பதியர்களுக்கு மகனாக 1961-ம் ஆண்டு ஜூன் 16-ம் தேதியன்று மானாமதி கண்டிகையில் பிறந்தார்.

இவர் தனது பள்ளி படிப்பை தனது சொந்த ஊர் மானாமதி கண்டிகையிலும், பண்ணாரிலும் பயின்றார். PUC படிப்பை இலயோலா கல்லூரியிலும், இளநிலை படிப்பை மெட்ராஸ் பல்கலைக்கழகத்திலும் பயின்றார். 1981-ம் ஆண்டு முதல் 1987-ம் ஆண்டு வரை பூந்தமல்லி திருஇருதய குருத்துவ கல்லூரியில் பயின்றார். 1983-ல் கோவளம் பங்கில் தனது களப்பணியை நிறைவேற்றினார்.

1987-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 22-ம் தேதியன்று மானாமதி கண்டிகையில் சென்னை-மயிலை உயர்மறைமாவட்ட மறைந்த முன்னாள் பேராயர் மேதகு கஸ்மீர் ஞானாதிக்கம் அவர்களால் குருவாக திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார்.

அருள்தந்தை B K பிரான்ஸ் சேவியர் அவர்கள் 1987-ம் ஆண்டு முதல் முறையாக உதவி பங்குத்தந்தையாக செங்கல்பட்டு புனித சூசையப்பர் ஆலயத்தில் ஒரு வருடம் பணியாற்றினார். இவர் 1989-ம் ஆண்டு ரோஷாநகரம் புனித இஞ்ஞாசியார் ஆலயத்தின் பங்குத்தந்தையாக முதல் முறையாக பொறுப்பேற்று 2 வருடங்கள் பணியாற்றினார்.

1991-ம் ஆண்டு பிஞ்சிவாக்கம் சகாயா மாதா ஆலயத்தின் பங்குத்தந்தையாக 3 வருடங்களும், 1994-ம் ஆண்டு போளூர் புனித சூசையப்பர் ஆலயத்தின் பங்குத்தந்தையாக 7 வருடங்களும், 2002-ம் ஆண்டு ஆவடி புனித அந்தோணியார் ஆலயத்தின் பங்குத்தந்தையாக ஒரு வருடமும், 2004-ம் ஆண்டு சிந்தாதரிபேட்டை விண்ணக அரசி ஆலயத்தின் பங்குத்தந்தையாக பொறுப்பேற்று ஒரு வருடமும், 2005-ம் ஆண்டு ஆதம்பாக்கம் புனித மாற்கு ஆலயத்தின் பங்குத்தந்தையாக பொறுப்பேற்று 3 வருடங்களும், 2008-ம் ஆண்டு கிண்டி குழந்தை இயேசு

ஆலயத்தின் பங்குத்தந்தையாக பொறுப்பேற்று 4 வருடங்களும், 2012-ம் ஆண்டு நெசபாக்கம் புனித அன்னா ஆலயத்தின் பங்குத்தந்தையாக பொறுப்பேற்று 2 வருடங்களும், 2014-ம் ஆண்டு பெசன்ட் நகர் வேளாங்கண்ணி திருத்தலத்தின் பங்குத்தந்தையாக பொறுப்பேற்று 5 வருடங்களும் பணியாற்றினார். 2019-ம் ஆண்டு கோல்டன் ஜார்ஜ் நகர் திருத்துவ ஆலயத்தின் பங்குத்தந்தையாக பொறுப்பேற்று 2 வருடங்களாக பணியாற்றி வந்துள்ளார். சில நாட்களாக உடல்நல குறையால் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டு ஜூலை 9-ம் தேதியன்று தன் உயிரை ஈந்தார்.

நம் பாசமிகு தந்தை அமைதியானார். இரக்க குணம் உள்ளவர். அவர் பேசுவதே அமைதியாக இருக்கும். எல்லோரிடமும் அன்பாக பழகக்கூடியவர். ஏழை எளியோருக்கு உதவி செய்வதில் வல்லவர். நம் தந்தைக்கு இறைவன் நித்திய இளைபாற்றியதை அருளும்படியாகவும், அவரை இழந்து வாடும் பெற்றோர், தங்கை மற்றும் அவரது உறவினருக்கும், நமக்கும் இறைவன் ஆறுதல் தர வேண்டுமென்று மன்றாடுவோமாக.

IMPORTANT NOTE

We remind all the Priests of the Archdiocese of the obligation of offering three masses each, for the repose of the soul of Rev Fr B K Francis Xavier (Ref: Archdiocesan Statutes No.76 §1).

FAMILY COMMISSION

Due to the pandemic that we are undergoing in today's situation we started conducting regular Marriage Preparation Classes in online. Therefore the online registration or registration in person at the Pastoral Centre is mandatory for couples that we may follow them up. These regular online classes are conducted twice in a month (every Second Saturday and Sunday/every fourth Saturday and Sunday). We have given two options to the couples who have registered with us.

I) Since we don't want to put the couples in risk, once they register with us they are given online classes for two full days which cover the sacramental, faith, Biblical, medical, psychological and legal (Canon Law) aspects of marriage.

II) For those who are not familiar with the usage of technology or internet we give them private classes at the pastoral centre provided they attend the regular classes once the lockdown is removed.

In both the options regular Marriage Preparation Classes are obligatory once the lockdown is removed.

Rev Fr Joe Andrew

LITURGICAL OVERVIEW OF THE MONTH

The month of August is dedicated to The Immaculate Heart of Mary. The entire month falls within the liturgical season of Ordinary Time, which is represented by the liturgical colour green. This symbol of hope is the colour of the sprouting seed and arouses in the faithful the hope of reaping the eternal harvest of heaven, especially the hope of a glorious resurrection. It is used in the offices and Masses of Ordinary Time.

FOCUS OF THE LITURGY

The Gospel readings for the Sundays in August 2020 are taken from St Matthew and are from Year A, Cycle 2.

August 2 18 th Sunday of Ordinary Time	In this reading, Jesus feeds five thousand with five loaves and two fish.
August 9 19 th Sunday of Ordinary Time	In this Gospel Jesus tells Peter to walk on the water.
August 16 20 th Sunday of Ordinary Time	Jesus is approached by a Canaanite woman begging for her daughter to be healed.
August 23 21 st Sunday of Ordinary Time	In this Gospel Jesus makes Peter the first Pope and gives him the power to bind and loose.
August 30 22 nd Sunday of Ordinary Time	"Whoever wishes to come after me must deny himself, take up his cross, and follow me."

APPOINTMENTS

Fr D S D'Silva SSP	Parish Priest	Anna Nagar East
Fr G Ruban OMI	Asst Parish Priest	Poonamallee
Fr L Gnanapragasam SSS	Asst Parish Priest	Mannupet
+ Most Rev Dr George Antonysamy Archbishop of Madras-Mylapore		Rev Fr K J Varghese Rozario Priest Incharge of Chancery